

581106

77122

КАТАЛОГ

ВИДАНЬ

КООПЕРАТИВНОГО

ВИДАВНИЦТВА

РУХ

1929

59

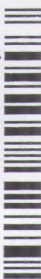
СФ РК
581106

КООПЕРАТИВНЕ ВИДАВНИЦТВО Р У Х

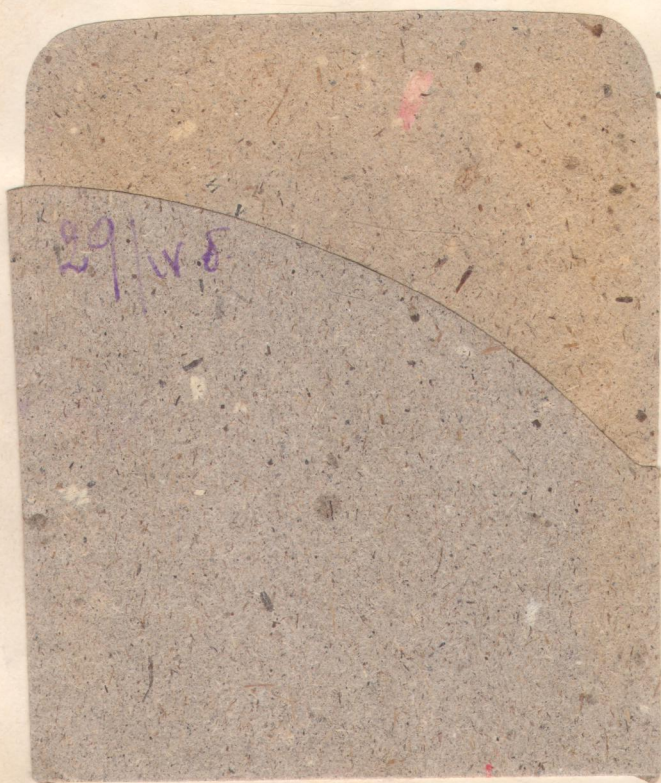
Харків, вул. 1-го Травня, 10/11
Тел. № 29-84

V.N. Karazin Kharkiv National University

00622805

3

40/185

00

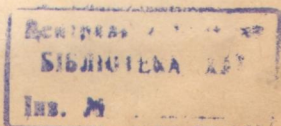
УВАГА

Книжки, позначені у Каталозі літерою **Р**—розпродані, і будуть друкуватися новими виданнями. Книжки, ціна яких не зазначена, друкуються.

ПРОРОБЛЕНО

1934

901/85

09

64

Бібліографічний опис цього видання вміщено
в „Літопису Українського Друку“, „Картковому
репертуарі“ та інших покажчиках Української
Книжкової Палати.

ДЕРЖТРЕСТ „ХАРПОЛІГРАФ“
ХАРКІВСЬКА ШКОЛА
ДРУКАРСЬКОГО ДІЛА
ІМ. А. БАГІНСЬКОГО

Укрголовліт 456/к Зам. 1100

Тир. 4000

1929

4861

КООПЕРАТИВНЕ
ВИДАВНИЦТВО

РУХ

Харків, вул. 1-го Травня, 10/11. Тел. 29-84.

ВИДАЄ ТВОРИ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ

Друкується повне видання творів Івана Франка, В. Винниченка, М. Чернявського, Б. Грінченка, О. Кобилянської, Г. Хоткевича, М. Вороного, Дм. Марковича, Ганни Барвінок, Дніпровой Чайки, Тараса Шевченка.

ВИДАЄ „ТЕАТРАЛЬНУ БІБЛІОТЕКУ“, що її вийшло вже 100 номерів.

Усі п'єси Вищий Науково-Репертуарний Комітет Відділу Мистецтв НКО УСРР до вистави дозволив.

ВИДАЄ „БІБЛІОТЕКУ УКРАЇНОЗНАВСТВА“

Книги найпотрібніші для першого і другого ступеню українізації.

ВИДАЄ ТВОРИ КРАСНОГО ПИСЬМЕНСТВА

Вибрані твори старих українських письменників, твори сучасних письменників, і перекладну літературу.

ВИДАЄ БІБЛІОТЕКУ ІСТОРИЧНИХ ПОВІСТЕЙ І РОМАНІВ

ВИДАЄ ПОПУЛЯРНУ БІБЛІОТЕКУ красного письменства невеличкими книжечками.

ВИДАЄ ДИТЯЧУ ЛІТЕРАТУРУ

КНИГАРНЯ РУХ'у має видання ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ВИДАВНИЦТВ, складає БІБЛІОТЕКИ, висилає книжки на замовлення, дає по змозі найбільшу знижку. Висилає книжки на всі позаміські замовлення накладною платнею.

Перевірено
ЦНБ
1939

КООПЕРАТИВНЕ ВИДАВНИЦТВО РУХ

Харків, вул. 1-го Травня, 10/11. Тел. 29-84.

КООПЕРАТИВНЕ ВИДАВНИЦТВО РУХ

ІСНУЄ з 24 грудня 1921 року

ЗА ЧАС ДО 1-го жовтня 1928 року ВИДАНО:

НАЗВ	317
АРКУШІВ	1379 ^{5/8}
ПРИМІРНИКІВ	1.696.000
ВІДБИТКІВ	9.417.350

Продукція РУХ'у змістом скерована на масового читача.

Всі видання РУХ'у можна набувати по книгарнях
Державного Видавництва України, Книгоспілки
та по всіх книгарнях і кіосках.

ЦЕНТРАЛЬНА КОМОРА РУХ'у—Харків, вул. 1-го Травня, 11.
Тел. 29-84.

Позаміські замовці можуть робити замовлення через книгарню
РУХ'у—Харків, вул. 1-го Травня, 10/11. Там же можна набути
: : : : : КНИЖКИ ІНШИХ ВИДАВНИЦТВ : : : : :

ЗІ СТАТУТУ

Кооперативного Видавництва РУХ

§ 1. Кооперативне Видавництво РУХ має на меті сприяти розвитку соціалістичних елементів української культури:

а) шляхом видання українських книжок і інших видів друку;

б) шляхом продажу їх.

§ 9. У члени Видавництва можуть вступати особи, що поділяють мету Видавництва (§ 1) і дали згоду підлягати статуту, а саме: а) повнолітні чоловіки та жінки, б) різні інституції, артіль, товариства, спілки, які мають права юридичних осіб. Число членів необмежене.

§ 11. Кожна особа, коли записується в члени, вносить Видавництву: а) вступний внесок у розмірі 25 коп., і б) пай у розмірі двох карб. і 50 к.

КООПЕРАТИВНЕ
ВИДАВНИЦТВО

РУХ

Харків, вул. 1-го Травня, 10/11. Тел. 29-84.

ІВ. ФРАНКО

ПОВНЕ ВИДАННЯ ТВОРІВ

За редакцією І. Лизанівського та С. Пилипенка

Окладинка роботи худ. С. Борового.

ЦІНА
Крб. Коп.

- Том І. Оповідання. 1. Вугляр. Лешишина челядь. Два приятелі. Муляр. Сам собі винен. Добрий заробок. Домашній промисл. Історія моєї січкарні. Довбанюк. Слимак. Ліси й пасовиська. Цигани. Додатки: 1) Відривок з листа Франка до Драгоманова. 2) Передмова до збірки „Добрий заробок“. Уваги. Вид 2-е. — 192 стор. 3 портретом Ів. Франка. . . — 75
- „ II. Оповідання. 2. Маніпулянтка. Між добрими людьми. Чи вдурила? Яндруси. Поки рушить поїзд. Без праці. Додатки: Дещо про себе самого. Уваги. — 288 стор. 1 10 Р
- „ III. Оповідання. 3. Малий Мирон. Оловець. Schön schreiben. Микитичів дуб. Грицева шкільна наука. Мавка. Поєдинок. Мій злочин. У кузні. У столярні. Отець гуморист. Гірчичне зерно. Борис Граб. Під оборогом. Уваги. Вид. 2-е. — 264 стор. з портретом. 1 —
- „ IV. Оповідання. 4. Моя стріча з Олексою. На дні. Хлопська комісія. Панталаха. До світла. В тюремному шпиталі. Івась Новітній. Додатки: Передмова до збірки „Панталаха“. Уваги. — 312 стор. 1 10 Р
- „ V. Бориславські оповідання. 5. На роботі. Ріпник. Навернений грішник. Яць Зелепуга. За-для празника. Полуйка. Вівчар. Уваги. Вид. 2-е. — 312 стор. . . . 1 25
- „ VI. З бурхливих літ. 6. Герой поневоли. Гриць і панич. Різуни. Додатки. Уваги. — 232 стор. 1 05 Р

ЦІНА
Крб. Коп.

- Том VII. Сатири.** 7. Рутенці. I. Молода Русь. II. Звичайний чоловік. III. Знеохочений. IV. Патріотичні пориви. Сім казок. I. Рубач. II. Казка про Добробит. III. Звірячий бюджет. IV. Історія кожуха. V. Свинська конституція. VI. Гострий-прегострий староста. VII. Історія одної конфіскації. Казки й сатири. I. Місія. II. Чума. III. Куди діваються старі роки. IV. Як пан собі біди шукав. V. Як Русин товкся по тім світі. VI. Наша публіка. VII. Свиня. VIII. Як згода дім будувала. IX. Доктор Бессервіссер. X. Із галицької „Книги Битія“. XI. Бодяки. XII. Хома з серцем і Хома без серця. Додатки. Уваги. — 440 стор. 1 60 P
- „ **VIII. Оповідання.** 8. На лоні природи. Шука. Дріяда. Odi profanum vulgus. Соїчине крило. Батьківщина. Вільгельм Телль. Геній. Гершко Гольдмахер. Гава. Гава і Вовкун. Пирог з черниціями. Додатки: Вступне слово до „Батьківщини“. Уваги. — 324 стор. 1 20 P
- „ **IX. Оповідання.** 9. Опозиція. Цувакси. Панщизняний хліб. Чиста раса. Хмельницький і ворожбит. Як Юра Шикманюк брів Черемош. Терен у нозі. Неначесон. Син Остапа. Злісний Сидір. Із записок недужого. Додатки: Причинки до автобіографії. Уваги. — 252 стор. 1 05 P

Цей том обіймає собою одинадцятро оповідань Франкових, що друкувалися у різних журналах, але не увійшли до жодної збірки оповідань Франка.

Франко увійшов до історії української літератури, як визнаний співець боротьби й праці і справді Франко ні на хвилину не перестає бути ним у своїй творчості. Уся багатогранна творчість Франкова це як найкраще стверджує. Варто звати перший-ліпший твір даної збірки, і ми знаходимо на найрізноманітнішому тлі певні соціальні мотиви.

ЦІНА
Крб. Коп.

Центральне місце в збірці посідає найбільше й одно з найкращих оповідань „Як Юра Шикманюк брів Черемош“. Оповідання це написано просто без жодних стилістичних витівок, але читається воно з напруженням і неослабним інтересом.

„Пуг“, № 3. 1928.

Том X. Повісті. 1. Петрії й Довбушуки	252 ст.	1	30	
„ XI. „ 2. Voа Constrictor. Уваги.— Ви-	дання 2-е 156 стор.		—	65
„ XII. Повісті. 3. Борислав сміється.— Ви-	дання 2-е 336 стор.	1	30	P
„ XIII. Повісті. 4. Захар Беркут. Додатки:	Передмова Ів. Франка. Видання 2—			
218 стор.			—	80 P
„ XIV. Повісті. 5. Основи суспільности. Ува-	ги.— 304 стор.	1	20	P

Цей Франків твір на Україні Наддніпрянській ще майже невідомий, бо вперше видруковано його в журналі львівському „Життя і Слово“ 1894—99 р.р., окремою ж книжкою повість вийшла з друку лише 1920 року за кордоном.

Для своєї повісті Франко використав дійсний факт—убивство попа в селі Кукизові й суд над убивцями. Загалом треба визнати, що цей твір слабший за інші Франкові повісті. Писав його Франко похапки, для чергових книжок журналу, писав кілька років, не перевіряючи, як слід, написане раніше. До того же він і не закінчив повісти. Проте, мистецький великий хист автора свого досяг і читач у цій повісті бачить повну картину життя галицького села під владою панів.

Фабула повісті досить проста. Дія розгортається на фоні гарно змальованих стосунків панів з селянами. Одночасно Франко показує типи панів інтелігентів і знайомить читача з їхніми поглядами на справу національну, демократизм, показує залежність попів від панства; цікаво виведено постать коваля, що має погляди, значно передовіші за селянський загал.

ЦНА
Крб. Коп.

Незакінченість повісти не задовольняє читача, хоча автор свою основну задачу виконав: він показав соціальне життя того часу в Галичині й розпад панства—процес, що відбувався і в Росії і гарно відбитий у творах Тургенева, Толстого, почасти ще в Некрасова.

Мих. Биковець „Комсомолец України“.

Ч. 127 (138), 24/X 1926.

- Том XV. Повісті. 6. Для домашнього вогнища.
Уваги. — 206 стор. — 80 P
- „ XVI. Повісті. 7. Перехресні стежки. Уваги. — 432 стор. 1 80 P
- „ XVII. Повісті. 8. Великий шум. Уваги. — 168 стор. — 75 P
- „ XVIII. Із літературної спадщини. Оповідання: На вершку. Ірригація. Поезії: Лірика. Паренетікон. Притчі. Легенди. Сатири. Поеми. — —
- „ XIX. Драматичні твори. 1. Кам'яна душа. Сон князя Святослава. Учитель. Украдене щастя. Майстер Чирняк. Будка Ч. 27. Рябина. Уваги. — 420 стор. . . . 1 80 P
- „ XX. Поезії. 1. 3 вершин і низин. Кн. 1. De profundis. Гімн. Веснянки. Осінні думи. Скорбні пісні. Нічні думи. Думи пролетаря. Excelsior. Профілі і маски. Поезія. Поет. Україна. Картка любови. Знайомим і незнайомим. Оси. Наші чесноти. — 276 стор. 1 10 P
- „ XXI. Поезії. 2. 3 вершин і низин. Кн. 2. Сонети. Вольні сонети. Тюремні сонети. Галицькі образки. Жидівські мелодії. Українська студентська мандрівка. 3 літ моєї молодости. Великі роковини. Додатки. Уваги. — 306 стор. . . 1 20 P
- „ XXII. Поезії. 3. Мій Ізмарад. Semper tiro. Додатки: Передмова Ів. Франка. Уваги. — 276 стор. 1 10

ЦІНА
Крб. Коп.

- Том XXIII. Поезії. 4. Зів'яле листя. Із днів журби. Іван Вишенський. На Святоюрській горі. Додатки. Передмова Франка. Уваги. — 240 стор. 1 — Р
- „ XXIV. Поезії. 5. Панські жарти. Смерть Каїна. Цар і аскет. Поеми. Мойсей. Додатки. I. До „Панських жартів“. II. До „Цар і аскет“. III. До „Мойсея“. Уваги. — 492 стор. 2 — Р

Очень изящно и тщательно изданный XXIV том собрания сочинений Ив. Франко заключает в себе ряд исторических поэм этого писателя, из которых одни, как например, „Мойсей“, „Панські жарти“, „Смерть Каїна“ являются оригинальными, другие же представляют более или менее свободную и своеобразную передачу древних и средневековых поэм и легенд. Блестящие качества Ив. Франко, как поэта, ученого и публициста, ярко выразились в этих поэмах.

Его богатая эрудиция дала ему возможность в обстановке далекого прошлого, на канве исторических и полуисторических событий, поставить и так или иначе разрешить ряд проблем, близких нашей современности: классовой борьбы между „панством“ и „селянством“ в Галиции начала XIX в. („Панські жарти“), взаимоотношений личности и коллектива („Мойсей“), индивидуальной и социальной морали („Смерть Каїна“), политического и социального ренегатства („Похорон“) и проч.

К отделу „Індійські легенди“, дающие переводы двух отрывков из древне-индусской поэмы, Магабгараты, приложена содержательная статья Ив. Франка „Короткий нарис історії староіндійського (санскритського) письменства“ и все поэмы в книге снабжены более или менее обстоятельными комментариями, как самого автора, так и одного из редакторов книги Ив. Лызанивского.

Этой книге высокой художественной ценности, внимательно проредактированной, компактной, заключающей в себе почти 500 страниц текста, можно пожелать успеха среди широкого круга наших читателей, тем более, что цена ее при указанных достоинствах представляется сравнительно невысокой.

„Харьков. Пролетарий“ № 11 (1124) 13/I 1928.

- „ XXV. Дитячі твори. 1. Лис Микита. Коли ще звірі говорили. Дрібні дитячі твори. Уваги. — 312 стор. 1 25

Том XXVI. Дитячі твори. 2. Пригоди Дон Кіхота.

Коваль Бассім. Абу-Касимові капці

Увага.—348 стор. 1 40

... Віршована переробка з відомого роману еспанського письменника Мігуеса Сервантеса де Славедета—„Дон-Кіхот“, що її вміщено у цьому томі, з'являється вперше друком на Радянській Україні; бо до цього часу було видано лише два видання у Галичині, але до нас вони майже не дійшли. А між тим це одна з кращих дитячих речей І. Франка, що йде поруч з невмірущою славнозвісною його переробкою „Лис Микита“.

Інші дві казки: „Абу Касимові капці“ та „Коваль Бассім“—перероблено з відомих арабських казок, що їх уперше було видано французькою мовою 1892 р.. Це старовинні казки, що довгий час передавалися з рота в рід; вони мають свою глибину соціальну та економічну підоснову.

Казка „Абу Касимові капці“ уже кілька разів була видана на Україні й вона користувалася великою популярністю серед читачів, а особливо серед дітей. Також дуже поширена була і друга казка „Кавалс Бассім“. Абу Касим, що ніяк не може позбавитись своїх старих капців і всюди терпить лихо від хабарників та тодішнього пануючого ладу, це характерний тип дрібного міщанина, що властивий лише капіталістичним країнам, де, даючи йому жити, разом з тим його немилосердно визискують і просто шукають якоїсь нагоди, аби як мога більше його обікрати.

Ці казки подають яскраві картинки з побуту країни, викривають різні непристойні вчинки суддів, тощо.

Загалом цей том творів письменника стане у добрій нагоді для нашого дитячого читача.

М. Самусь „Культуробітник“, № 22. 1928 р.

„ XXVII. Переклади з чужих літератур:

1. Лірика — —

„ XXVIII. (Тесаме) 2. Драматичні поеми (у двох книжках) — —

„ XXIX. (Те саме) 3. Вибір оповідань (у двох книжках) — —

„ XXX. Організація української літератури. (нарис, статті, розвідки, замітки) 1. . . — —

„ XXXI. Організація української літерат. 2. . . — —

„ XXXII. Організація української літерат. 3. . . — —

„ XXXIII. Організація української літерат 4. — —

	ЦІНА	
	Крб.	Коп.
Том XXXIV. Нарис історії української літерат.	—	—
„ XXXV. З чужих літератур (статті) . . .	—	—
„ XXXVI. З чужих літератур („) . . .	—	—

Відзиви про творчість Ів. Франка

Поезія Франка для Галичини була явище нечуване. Такі поезії, як „Тозаришам з тюрми“, зробили справжній переполох у галицькій суспільності.

Франкова поема „Мойсей“, писана 1905 р., виявляє самозаперечення націоналізму й мрію про те, що колись Україна покотить Чорним морем гомін волі. І ми тепер сприймаємо цю поему, як пророцтво наших днів.

Франко дав перші зразки в Галичині монументальної прози. Мав на меті зробити в Галичині те, що у Франції зробив Золя: списати всі верстви населення певної доби і, дійсно, Франко взявся за цю велетенську роботу.

Найвідоміші з його романів „Boa Constrictor“ і „Борислав сміється“, що про їх тепер кажуть дослідники: в європейській літературі це були перші твори, де матеріалом сюжетної схеми великого прозового жанру було робітничє життя.

В. Коряк. Українська література

Протягом своєї довгої діяльності Франко виступав рішуче на всіх галузях культурного життя і скрізь мав стільки таланту, щоб сказати своє свіже слово. Так Франко був повістярем, поетом, драматургом, критиком, публіцистом, популяризатором, дитячим письменником, глибоким і всебічним дослідником української літератури та етнографії.

Ол. Дорошкевич. Підручник історії української літератури

Нашим, славетним для всіх робітничо-селянських мас, для всієї України в цілому, стане великий письменник, що зробив перші кроки в робітничому рухові західної України — Іван Франко. 1873 року, ще напередодні перших революційних кроків у нас на Україні, в Києві, Миколаїві та Одесі, тоді коли всі робітничі організації ще лише перші кроки до класової свідомості робили, коли на терені теперішньої радянської України ще перші кроки до класової свідомості робив пролетаріат, — коли згадаємо ми це й порівняємо літературні, організаційні й політичні досягнення Івана Франка в ці роки, то ми можемо сказати, яку величезну

працю робив для робітничої класи цей велетень української культури, цей перший провідник української робітничо-селянської культури, один з перших організаторів робітничої класи.

Дозвольте мені й персонально від себе згадати, що більше однієї чверти віку тому, коли я ще невірними кроками йшов до марксизму, моїм учителем, тим письменником, що від нього я брав вказівки для того, щоб розуміти стан і завдання робітничої класи—був Іван Франко. І тому я зокрема шаную пам'ять Франка, як свого вчителя в боротьбі за інтереси робітничої класи.

З промови М. Скрипника підчас вшанування пам'яті Франка на сесії ВУЦВК 29 травня 1926 р. (Вісти 30/V 1926 р.).

Як дощу в посуху, жде село наше доброї книжки. До таких книжок належать безперечно й твори Івана Франка.

Повне й приступне видання творів Франкових ще діло будучини. А поки що видавниче т-во Рух уже третій рік веде справу видання цих творів. Забере воно більш як 30 томів. По ціні своїй збірник цей приступний у цілому хіба для чималих бібліотек або установ. Але окремі томи його купити може й робітник, і службовець, і свідомий селянин. Розглянемо перший том.

Сюди увіходить 12 оповідань із життя робочого й бідного люду Галичини. Із оповідань цих найбільш відомі „Лесишина челядь“, „Добрий зарбок“, „Ліси й пасовиська“, „Цигани“ та інші. Усі вони входять у збірку „В поті чола“. Немало й свого поту пролив письменник, поки виносив у серці і виклав на папері ці нехитрі, але глибоко правдиві й художні оповідання.

Трудно одірватися від книжки, почавши читати її.

До книжки додано портрета Франкового та статті, що освітлюють життя й творчість його.

Незрозумілі слова й звороти мови всюди пояснено.

Давно вже ми бачили так сумлінно й чисто видані книжки.

Такий приблизно вигляд мають і дальші томи цього видання.

Окремі дрібні книжечки творів Франкових, життєписи та портрети його вийшли вже в різних виданнях і досить поцінно.

Ми раді будемо, коли замітка ця притягне увагу вчительства нашого та інших свідомих людей до тієї величезної й різноманітної спадщини духової, що

залишив нам Франко, як письменник, поет, учений, невтомний працівник і незламний, „вічний революціонер“.

П. Р. „Нове Село“. Ч. 28, 7/IV 1927.

ЦІНА
Крб. Коп.

Розпочате Кооперативним Вид-вом „Рух“ повне видання літературної спадщини Ів. Франка щасливо наближається до кінця.

Перший піонер натуралізму в письменстві українському, талановитий прозаїк і поет, учений, працівник надлюдської енергії—Франко навіки залишив у письменстві нашому глибокі сліди. Твори його, особливо з життя робочого люду й пролетаріату Галичини, писані кров'ю серця й захоплюють своєю силою й реалізмом.

Видання містить у собі оповідання, сатири, повісті, драматичні твори, поезії, переклади, твори для дітей, історію письменства українського та деякі публіцистичні праці.

Видаються твори дуже сумлінно, за доброю редакцією, з увагами, поясненнями й додатками Ів. Лизанівського, виходять вони окремими томиками, ціною від 65 коп. до 2 карб. Деякі з них навіть на розкішнім папері.

Ще одна особливість цього видання (та й двох зазначених далі,—Винниченко і Грінченко).

Разом із повним збірником творів друкується й так звана „Франківська бібліотечка“, якої вийшло вже до 30 книжечок, ціною від 8 коп.

Це окремі оповідання Франкові, призначені для дрібного покупця та широкого вжитку по школах тощо.

Поки що „Рух“ єдине Вид-во, що, мавши на меті вигоду й потреби їхні, додержується такого способу видавати твори великого письменника.

Бюлетень Коростенської Інспект. Нар. Освіт.
№ 6-7. 1928.

ТВОРИ ІВАНА ФРАНКА

В НЕВЕЛИЧКИХ КНИЖЕЧКАХ ПІД НАЗВОЮ

„ФРАНКІВСЬКА БІБЛІОТЕКА“

Окладинка художн. П. Лапина

1. Ліси і пасовиська.—20 стор.	—	15	Р
2. Маніпулянтка.—96 стор.	—	30	Р
3. Без праці.—104 стор.	—	35	Р
4. Молоді літа Мирона.—66 стор.	—	20	Р

		ЦІНА		
		Крб.	Коп.	
5.	Під оборогом. Мавка.—40 стор.	—	12	Р
6.	На роботі.—32 стор.	—	13	Р
7.	Полуйка.—32 стор.	—	13	Р
8.	Навернений грішник. (Бориславське оповідання). —104 стор.	—	40	Р

Франкова книжка, що її написано 1877 року, читається й зараз з цікавістю. Історія життя повного лихих випадків, що впали на одну сім'ю та зломали слабку людину, приваблює й мало підготованого читача. Ця історія поволі розсовує рамки невеликого сюжету й виявляє цілу низку соціально-економічних умов, за яких загибель слабких є неминучою. Лише сильні натури виживають у цій атмосфері.

Селянин, що відривався від свого господарства та захоплюється незнайомою йому роботою, — копанням та розшукуванням нафтових джерел — проходить через низку нещасних випадків, що супроводять це захоплення. Тут у Франка із кожного кроці випирає ідея кари за відрив від ґрунту, але треба сказати, що автор свою ідею вклав у реально-психологічні форми. Нова течія, вливаючись у життя, часто ламає й розбиває не лише даний уклад, але життя зв'язаних з цим людей. Так і жадання спекуляції, наживи, вдершись у мирний лад тихого селянського життя, розхитало тут усе та висунуло вимогу на непосильні жертви. Гинуть сини Василя, копаючи нафтові ями. Їх загибель не випадкова, вона зв'язана з відсутністю пристосованості до нової роботи, з відсутністю вміння зберігати себе в нових умовах роботи. Звичайна, мирна праця не привчила їх бути обережними підчас зустрічі з небезпекою. Так само психологічно обґрунтовано й загибель самого Василя, що потрапив до рук спекулянта-шинкаря. В нього немає нічого, що могло б піднести його підупалий настрій. Саме прагнення нажитись у нього не сильне: воно має випадковий характер і зникає після загибелі улюблених синів.

Повість Франка можна цілком рекомендувати для масового читача. Сюжет її нескладний, мова проста, у викладі багато художньої правди.

Т. Г.

„Народн. Учит.“ № 28 (81). 14/VII 1926.

9.	Яць Зелепуга.—68 стор.	—	25	Р
10.	Ріпник.—64 стор.	—	25	Р

	ЦІНА	
	Крб. Коп.	
11. Вівчар.—46 стор.	— 08	Р
12. За-для празника.—18 стор.	— 10	Р
13. Моя стріча з Олексою. З передмовою Ів. Лизанівського. „Перші українські со- ціялістичні процеси“.—40 стор.	— 20	Р
14. На дні.—90 стор.	— 35	Р
15. Гриць і панич.—	—	
16. Гава. Гава і Вовкун.—68 стор.	— 25	
17. Сурка.—50 стор.	— 20	
18. Свинська конституція. Історія кожуха. Звірячий бюджет.—36 стор.	— 15	
19. Казка про Добробит. Патріотичні по- риви.—32 стор.	— 10	Р

Дуже радимо почитати цю книжечку всім селянам і найбільше „Патріотичні пориви“. Щоб—поперше довідатись, що таке взагалі патріотизм; подруге: які бувають патріоти, і потрете, яка мужикові від цього користь.

Прекрасне оповідання!

Ів. Мороз.

„Червоний Шлях“. Зінов'євськ,
ч. 109 (1112), 9/IX 1926.

20. Різуни.	—	
21. Місія.—60 стор.	— 25	
22. Чума.—60 стор.	— 25	
23. Сойчине крило.—68 стор.	— 20	
24. На лоні природи. Щука. Дріяда.—50 стор. —	— 25	
25. Батьківщина.—56 стор.	— 25	
26. Галицькі образки.—32 стор.	— 15	
27. Як пан собі біди шукав.—36 стор.	— 15	
28. Із записок недужого.—24 стор.	— 10	
29. Панщизняний хліб.—16 стор.	— 10	
30. Як Юра Шикманюк брів Черемош.— 88 стор.	— 30	

КООПЕРАТИВНЕ
ВИДАВНИЦТВО

Харків, вул. 1-го Травня, 10/11.

РУХ

Тел. 29-84.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

ГОТУЄТЬСЯ ДО ДРУКУ
ПОВНЕ ВИДАННЯ ТВОРІВ

- Том I—КОБЗАР
„ II—ПОВІСТІ
„ III—ЩОДЕННИК
„ IV—ПЕРЕПИСКА

Видання буде багато ілюстроване ма-
люнками Шевченка.

Частина тиражу буде видана в гар-
них колінкорових оправах.

КООПЕРАТИВНЕ
ВИДАВНИЦТВО

РУХ

Харків, вул. 1-го Травня, 10/11. Тел. 29-84.

Б. ГРІНЧЕНКО
ПОВНЕ ВИДАННЯ ТВОРІВ

За редакцією Марії Грінченко

Том I. Оповідання. 1. З портретом Б. Грінченка.

Б. Грінченко. Вступне слово акад.
С. Єфремова.

Чудова дівчина. Екзамен. Без хліба.
Сама, зовсім сама. Сестриця Галя. Дядь-
ко Тимоха. Ксеня. Хата. Непокірний.
Нелюб. Зустріч. Каторжна. Серед чу-
жих людей. Байда. Олеся. Грицько.
Украла. Кавуни. Павло-хлібороб.— Вид.
2-е.— 296 стор. 1 —

„ II. Оповідання. 2.

Панько. Батько та дочка. Підпал.
Хатка в балці. Дзвоник. Покупка.
Палії. Як я вмер. Болотняна квітка.
Сам собі пан. Пан Коцький. Брат на
брата. Дрібнички: У церкві. Верби.
Квітка. Вітер. Ліс. Степ горів. На
замку св. Янгола. Історія одного про-
тесту. З заздрощів. Вид. 2-е— 332 стор. 1 10

„ III. Повісті. 1. Сонячний промінь. Передмо-
ва М. Плевака—СП+220 ст. 1 25 Р

„ IV. „ 2. На розпутті.— 248 стор. . . — 85 Р

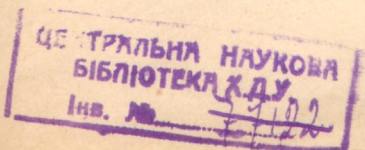
„ V. „ 3. Серед темної ночі.— 240 стор.— 85 Р

„ VI. „ 4. Під тихими вербами. 304 ст. 1 —

„ VII. Драми й комедії. 1. Нахмарило. Сте-
повий гість. Ясні зорі.— 216 стор. . . — 80

„ VIII. Драми й комедії. 2. Серед бурі.
На громадській роботі. На новий шлях.
Миротворці.— 284 стор. 1 10

„ IX—X. Вірші. (Редакція С. Єфремова)

Відзиви про творчість Б. Грінченка

На Україні Наддніпрянській появився письменник велетенської енергії, широкого розмаху діяльності, як і Франко, тільки меншого, супроти Франка, літературного хисту. Це Борис Грінченко.

Діяльність Грінченка в літературній галузі розпадається на три відділи: повість, лірику й драму. Скрізь автор заповняв ту чи іншу галявину, скрізь він сказав своє слово.

Ол. Дорошкевич. Підручник історії української літератури

Борис Грінченко—письменник народник. Увійшов він в українське письменство на початку 80-их р., коли панувала на Україні найлютіша реакція.

На власні очі бачив умови тодішнього життя: багатство одних і убожество других, експлуатацію, соціальну нерівність, і вірив, що життя мусить змінитись на краще, але не вмів знайти шляхів, якими треба дійти цього кращого.

Грінченко вірив, що життя зміниться на краще. Але шлях до цього він бачить лише в повсякденній упертій праці над культурою свого народу, над його освітою, зовсім не бачачи того, що життя вже тоді висунуло революційні гасла, революційний протест проти нерівності та соціальної несправедливості.

І. Лакіза. Передмова до повісті „Під тихими вербами“

Сучасник Франків, людина такої ж велетенської енергії й розмаху праці, Грінченко, як письменник, і досі вабить, як показує досвід, різні шари читача.

Народне життя у творах його не виблискує розмаїтими барвами, не розгортається у широкі побутові картини, не дивує швидким наростанням дії та бурхливим рухом. Центр ваги творів цих у внутрішніх взаємовідносинах і стосунках різних шарів дореволюційного села.

Оці властивості творів Грінченкових, хороша, чиста мова, що нагадує мову Марка Вовчка, вмілий психологічний підхід Грінченків до читача забезпечують творам його, може навіть і на довгий час, у бібліотеках наших stále й почесне місце.

Як дитячий письменник, у своїх дрібних оповіданнях із життя селянських дітей та школярів, Грінченко й досі має мало рівних собі.

Загалом, варто нашому освітникам і звернути увагу на таке симпатичне В-во „Рух“, що в своїй

праці ставиться дуже дбайливо до інтересів школи та вчителства. Поширення тиражу видань його поведе й до здешевлення їх. А зараз, поки що, тираж їх досить скромний.

П. Ришковський.

*Бюлетень Коростенської Інспектури
Народньої Освіти № 6-7. 1928.*

Твори БОРИСА ГРІНЧЕНКА

В НЕВЕЛИЧКИХ КНИЖЕЧКАХ ПІД НАЗВОЮ

„Грінченківська бібліотека“

ЦІНА
Крб. Коп.

1. Екзамен. 3 ілюстр. худ. П. Лапина.—
16 стор. — 10 Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР дозволив до
вжитку в дитячих книгозбірнях установ соцвиху.
2. Непокірний. 3 ілюстр. П. Лапина.—
24 стор. — 15 Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР дозволив до
вжитку в дитячих книгозбірнях установ соцвиху.
3. Без хліба. 3 ілюстр. П. Лапина.—
24 стор. — 15 Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР дозволив до
вжитку в дитячих книгозбірнях установ соцвиху.
4. Палії. 3 ілюстр. П. Лапина.—16 стор.— 10 Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР дозволив до
вжитку в дитячих книгозбірнях установ соцвиху.
5. Сам собі пан. Ілюстрації П. Лапина.—
28 стор. — 15 Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР дозволив до
вжитку в дитячих книгозбірнях установ соцвиху.
6. Нелюб. Ілюстрації П. Лапина—24 стор. — 10 Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР дозволив як
допомічний матеріал для читання в школах 1-го ступня.
7. Серед чужих людей. Ілюстрації
П. Лапина.—28 стор. — 10 Р

ЦІНА
Крб. Коп.

8. Каторжна. Ілюстрації П. Лапина.—
20 стор. — 10 Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР дозволив як
допомічний матеріал для читання в школах дорослих 1-го ступня.
9. Підпал. Ілюстр. П. Лапина.—20 стор.— 10 Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР дозволив як
допомічний матеріал для читання в школах дорослих 1-го ступня.
10. Брат на брата. З портретом Грін-
ченка.—64 стор. — 20 Р
11. Сестриця Галя. Ілюстр. П. Лапина.—
16 стор. — 10 Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР дозволив до
вжитку в дитячих книгозбірнях.
12. Ксеня. Ілюстр. П. Лапина.—24 стор.— 10 Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР дозволив до
вжитку в дитячих книгозбірнях.
13. Хата. Ілюстр. П. Лапина.—32 стор. . — 15 Р
14. Грицько. Украла. Ілюстр. П. Ла-
пина.—20 стор. — 10 Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР дозволив до
вжитку в дитячих книгозбірнях.
15. Батько та дочка. Ілюстр. П. Жалка-
Титаренка.—36 стор. — 15 Р
16. Хатка в балці. Ілюстр. П. Лапина.—
48 стор. — 20 Р

КООПЕРАТИВНЕ
ВИДАВНИЦТВО РУХ

Харків, вул. 1-го Травня, 10/11. Тел. 29-84.

О. КОБИЛЯНСЬКА

ПОВНЕ ВИДАННЯ ТВОРІВ

Окладинки худ. Я. Фартуха. З портр. авторки до кожн. тому

ОПОВІДАННЯ

ЦІНА
Крб. Коп.

- Том I. Оповідання. 1. Покора. (Жебрачка.—
Що я любив.—Мати божа.—У св.
Івана.—Час.—Він і вона.—Аристо-
кратка.—Битва.—Impromptu phanta-
sie.—Мужик.—Банк рустикальний).—
2. До світла. (Valse melancolique.—
Рожі.—Акорди.—Поети.—На полях.—
Під голим небом.—Там зорі проби-
вались.—Сумно колишуться сосни.—
Балаканина про українську жінку.—Слі-
пець.—Через море.—За готар.—Мої
лілії.—Думи старика).—Додатки: Де-
що про ідею жіночого руху (рефе-
рат). 2 60
- „ II. Оповідання. Передмова.—Природа.—
Некультурна.—Ідеї.—Хрест.—В до-
лах.—Віщуни.—Весняний акорд.—Во-
сени.—Старі батьки.—Місяць.—
Юда.—Назустріч долі.—Лист засудже-
ного вояка.—Лісова мати.—Сниться.—
Василка.—Вовчиха.—Огрівай, сонце.—
Але господь мовчить.—„Він збожеволів“.
Пресвятая богородице, помилуй нас!
Московський гвер. 2 60

ПОВІСТІ

- „ III. Царівна.—404 стор. 2 — P
- „ IV. Людина. Ювілейне видання з статтею:
Ів. Лизанівський: Ольга Кобилян-
ська в українській критиці (хрестоматій-
ний огляд) і з автобіографією. 176 стор. 1 — P
- В оправі 1 40

Том V. Земля.	—	—
„ VI. Ніоба.	—	—
„ VII. В неділю рано зілля копала. — 240 стор.	1	25 Р

Кобилляська не може тепер поскаржитись на невелике поширення її творів на Радянській Україні. З'являються все нові й нові видання її творів. Після цих видань, вийшла повість „За ситуаціями“ (Вид-во „Рух“), виходить „Царівна“.

Ми виконуємо до деякої міри свій обов'язок перед занедбаною досі письменницею. Доля Кобилляської де в чому подібна до Стендаля, що ним тільки тепер починає захоплюватись літературна Франція. Так само й наша буковинська письменниця, що стоїть на вершинах творчості, талант, що немає собі подібного в сучасній літературі, досі була в затінку, осторонь. Хіба не є показником цього блідий 40-річний ювілей письменниці, коли деякі газети не відзначили ювілей нічим, крім хронікальних заміток. Але що далі, то Кобилляська матиме більші зв'язки з нашим читачем. Інтерес до її творчості, безперечно, зростатиме.

Видавництво „Рух“ почало цим сьомим томом видання творів Кобилляської.

Motto твору відома пісня „Ой, не ходи, Грицю, на вечорниці“. Відома вона з давнього часу, бо з'явилась в друку ще року 1805-го. Пізніше друкують її інші видання, згадують Шевченко, буковинські й навіть переспівують польські письменники. З драматичних переробок найбільшого поширення набула п'єса Александрова—М. Старицького.

Різні епохи, як різні літературні школи, мають свої улюблені, найбільш їм властиві, сюжети. Сюжет народньої балади про отруєного Гриця найбільш міг дати поживи для письменників романтичного напрямку і це найкраще довела Кобилляська.

„Життя й Революція“ кн. I. 1928.

„ VIII. Через кладку. — 448 стор.	2	25 Р
„ IX. За ситуаціями. — 200 стор.	1	10 Р
„ X. Апостол. — (Уваги до т. III—X).	—	—

Відзиви про творчість О. Кобилянської

З нагоди ювілею 40-літньої діяльності О. Кобилянської Наркомосвіти т. *Скрипник* післав таку телеграму:

„Вітаючи Вас з 40-літнім ювілеєм Вашої літературної діяльності, Наркомос України відзначає її значність і вагу для українського культурного процесу. Мимо того, що Ваша творчість, перебуваючи під значним впливом індивідуальної ідеології, була віддалена від широкого життя й не була безпосередньо зв'язана з визвольними соціальними та національними змаганнями українського люду, пролетаріят України з вдячністю визнає, що Ваші твори є великий мистецький скарб в українській літературі. Зокрема треба підкреслити, що історичний перелом у житті українського народу та сучасне творення української культури на базі завойованої української державности стрів з Вашого боку співзвучні твори, які відзеркалюють великі визвольні події, що потрясли світом“.

Кобилянська, живучи в сфері впливу німецької культури, перейнялася новими впливами європейської культури часів занепаду буржуазії й відбила ці нові впливи на своїй літературній творчості. Перші ж повісті Кобилянської — „Людина“, потім „Царівна“ — звернули на себе загальну увагу новою для української „мужико-фільської“ інтелігенції ідеологією.

Кобилянська, йдучи поетичним шляхом норвезького письменника Ібсена, об'єктивно допомагала утворенню з аморфної українофільської маси переконаних і твердих борців за народне визволення.

Ол. Дорошкевич. Підручник історії укр. літератури

„Аристократизм“ Кобилянської має багато в собі революційних елементів, бо такими є боротьба її — проти міщанства, за сильних одиниць для громадської роботи, за визволення жінки, за нові культурні форми і зміст. Вона боролась проти рідних шаблонів за широкі європейські обрії.

Твори Кобилянської навіяні великою мрією визволення від усякого утиску, мрією боротьби за сильну людину, що ту свою силу використовує для своєї суспільности.

Ів. Лизанівський. О. Кобилянська в українській критиці

КООПЕРАТИВНЕ
ВИДАВНИЦТВО

Харків, вул. 1-го Травня, 10/11.

РУХ

Тел. 29-84.

В. ВИННИЧЕНКО

ПОВНЕ ВИДАННЯ ТВОРІВ

ОПОВІДАННЯ

ЦІНА
Грб. Коп.

- Том I. Краса і сила. Заручини. Контрасти. Ан-трепреньор Гаркун-Задунайський. Голога. Біля машини. „Мнімий господін“.—3-е вид. 404 стор. 1 60
- „ II. Дим. Темна сила. Хто ворог. На пристані. „Уміркований“ та „Щирий“. Раб краси. Малорос-європеець. Голод. Честь. Ланцюг.—2-е вид. 200 стор. — 90
- „ III. Момент. Глум. Рабині справжнього. Записна книжка. Купля. Кумедія з Костем. Щось більше за нас. Зіна.—2 вид. 200 стор. — 90 P
- „ IV. Дрібниця. Студент. Кузь та Грицунь. Таємна пригода. Чудний епізод. Тайна.—2 вид. 208 стор. — 90 P
- „ V. Історія Якимового будинку. Промінь сонця. Федько Халамидник. Маленька рисочка. Чекання. Таємність. Виривок з „Споминів“.—2 вид. 240 стор. — 90 P
- „ VI. Босяк. Радість. Терень. Талісман.—2 вид. 204 стор. 1 —
- „ VII. Олаф Стефензон. Баришенька. Бабусин подарунок. Сліпий. На лоні природи. У графському маєтку.—278 стор. 1 —
- „ VIII. Боротьба. Роботи! „Салдатики“. Суд. Народний діяч. Хома Прядка. Хвостаті. Уваги до т. т. I—VIII.—288 стор. 1 —

ДРАМАТИЧНІ ТВОРИ

- „ IX. Дизгармонія. Щаблі життя.—192 стор.— 90
- „ X. Великий Молох. Memento.—204 стор.— 90
- „ XI. Чужі люди. Базар.—192 стор. — 90
- „ XII. Брехня. Співочі товариства.—178 стор.— 90 P

ЦІНА
Крб. Коп.

У XII томі вміщено дві п'єси: „Брехня“ та „Співочі товариства“. Обидва твори написано у властивих авторові психологічних тонах. „Співочі товариства“—це п'єса-сатира, що висміює той поверховий лібералізм в українському народньому рухові, який увіходив у цей рух разом з елементами, що примазувались до руху з міркувань особистих. Чисто психологічні речі, як ось „Брехня“, чудові своєю складністю і в той же час елементарністю життєвих переживань та людських взаємовідносин. Як художник, Винниченко лишається близький інтелігентному колу читачів. Значна частина його творів уже в минулому. Для нової пролетарської літератури творчість Винниченка цінна, як вияв художнього майстерства.

„Народній Учителі“. № 28 (81), 14/VII 1926.

- Том XIII. Чорна пантера і білий ведмідь. Натусь. Дочка жандарма.—274 стор. . . — 90
 „ XIV. Молода кров. Пригвожджені.—176 ст.— 90
 „ XV. Панна Мара. Гріх. Закон.—264 стор. 1 — P

РОМАНИ

- „ XVI. Чесність з собою. Вид. 2-е—240 стор. 1 10
 „ XVII. Рівновага. —288 стор. 1 20
 „ XVIII. „По свій“. —212 стор. 1 —
 „ XIX. Божки. —372 стор. 1 50
 „ XX. Хочу. —306 стор. 1 30
 „ XXI. Записки Кирпатого Мефістофеля.
 Вид. 2-е—288 стор. 1 30

Роман прекрасно малює розпад, зневір'я, нікчемність інтелігента, що покинув десь позаду великі загально-людські ідеали. „Це ж молодість була“. „Записки“ малюють також розпад сім'ї буржуазної формації. Сварки, підозріння, непорозуміння по цих сім'ях. А над цією руйнацією вітає ненажерливий дух „Кирпатого Мефістофеля“. Кирпатий Мефістофель кружляє і мотається між батьком, чоловіком, коханцем.

Прекрасний аналіз, барвисті малюнки розпаду, протиріч зневіреного інтелігента і буржуазної сім'ї—дають право говорити, що „Записки“ матимуть читача. Тим паче, що широкому читачеві до цього часу не можна було почитати „Записок“,

ЦНА
Кро. Коп.

бо вони друкувалися в малопрístupному журналі (Літературно-Науковий Вісник). Крім того справи сім'ї, драма—на черзі дня у нашого суспільства, тому „Записки“ не втратили й тепер свого смаку. „Червоний Шлях“. Зінов'євськ, 30/IX 1926.

Том XXII. Заповіти батьків 202 стор. 1 —

З усього величеського літературного доробку видатного українського письменника Володимира Винниченка роман „Заповіт батьків“, що його ще писано 1913 року, друковано оце уперше.

Коли у своїх численних оповіданнях В. Винниченко подає нам картини селянської сутужности, злиднів, отієї голоти, „що немає чого їсти“!.. „виточує з панської комори якийсь там лантух збіжжя“... „а за це її нещадно карають“, то у більших творах-романах ми вже бачимо іншого Винниченка, вже не захисника безправної голоти, співця селянських злиднів, а людину, що намагається уперше в українській літературі (та й взагалі не останній і в руській) розв'язати таку болючу проблему, як проблему полу й моралі, стоячи цілком на засадах приналежности до певної партії.

Ця проблема іноді опановує цілком письменником (особливо з 1906 р. до 1916 р.), так що він зрештою перетворюється почасти на письменника мораліста, бажаючи на місце отруйної буржуазної моралі створити нову—соціалістичну.

„Винниченко в своїх теперішніх творах (романах) лише розвинув окремі мотиви ранніх повістей (де він детально зупиняється на процесі морального розкладу буржуазії, на її повній дегенеративності), формально виходячи з інтересів молодого і бадьорого класу—пролетаріату“—каже О. Дорошкевич...

Моральний занепад людини, розклад соціалістичних підвалин—ось що хоче довести письменник у своєму романі „Заповіт батьків“. І це йому вдається цілком. Художні засоби писання вмотивування вчинків (місцями, може, й оригінальні своїм ствердженням) дієвих осіб—все це сприяє тому, що роман захоплює читача і примушує його бути увесь час читання у напруженому стані.

Мова роману, як і взагалі всіх творів Винниченка, запашна і дуже добра.

М. Самусь. „Культробітник“ № 22. 1928 р.

„ XXIII. Сонячна машина. 3 портр. автора.
Вид. 2-е, 816 стор. 5 40

Відзиви про творчість В. Винниченка

Революція 1905 року появила великого прозаїке-реаліста, який дав значний дорібок монументальної прозової форми. Це Володимир Винниченко.

Незвичайність письменницького хисту Винниченка для української літератури була в його величезній роботоздатності: він один працював так, як працювали письменники в інших літературах, даючи один твір за другим органічно без павз і перебоїв. Тим то і вплив письменника на тогочасного українського читача був надзвичайний. Це був перший з українських прозаїків, що здобув на той час сталого масового читача, втворив певну аудиторію для читачів українського художнього слова, яка й чекала кожного нового твору письменника, відгукувалася на нього.

„Сонячна машина“ читається з неослабною цікавістю.

В. Коряк. Українська література

Великою силою вступив у наше письменство Володимир Винниченко, одразу ж, з першого свого друкованого оповідання зайнявши там своє особливе місце. Винниченко вніс у письменство нові сюжети, нову психологічну та ідейну трактовку, нові мистецькі засоби.

Ол. Дорошкевич. Підручник історії української літератури

Творець „Голоти“, „Кирпатого Мефістофеля“ й „Сонячної машини“ безумовно є одна з найхарактерніших постатей в українській літературі перед жовтневою її добою. „Сонячна машина“ утопійний і фантастичний роман на 40 друкованих аркушів. Цілком нове в художній творчості Винниченка. Можна думати, що „Сонячна машина“ знаменуватиме нову еру його розвитку. Від старого Винниченка з його колупанням у психології та в половій моралі лишилися тільки відблиски. Ввесь роман — це хаотичне розгортання, накопичування дії. Дія летить так, що читач, навіть коли він мусить прочитати ці 40 аркушів за кілька годин, ледве встигає за нею.

Ан. Річицький. Винниченко в літературі й політиці

Твори В. ВИННИЧЕНКА

в окремих випусках

ЦІНА
Крб. Коп.

1. Голота. Ілюстрації Лапина.—160 стор. —	65	Р
2. Краса і сила.—64. стор.	25	Р
3. Контрасти.—40 стор.	20	Р
4. Біля машини.—32 стор.	15	Р
5. Темна сила.—16 стор.	10	Р
6. Хто ворог.—20 стор.	10	Р
7. Голод.—16 стор.	10	Р
8. Честь.—16 стор.	10	Р
9. Момент.—24 стор.	10	Р
10. Глум.—24 стор.	10	Р
11. Записна книжка.—20 стор.	10	Р
12. Купля.—40 стор.	20	Р
13. Кумедія з Костем.—16 стор.	10	Р
14. Зіна.—20 стор.	10	Р
15. Сліпий.—28 стор.	15	Р
16. Кузь та Грицунь.—24 стор.	15	Р
17. Таємна пригода.—20 стор.	10	Р
18. Тайна.—32 стор.	15	Р
19. Промінь сонця.—16 стор.	10	Р
20. Федько Халамидник. Ілюстрації Лапина.—40 стор.	25	
21. Маленька рисочка.—24 стор.	15	
22. Чекання.—24 стор.	15	
23. Терень.—36 стор.	20	
24. Талісман.—40 стор.	20	
25. Олаф Стефензон.	—	
26. Бабусин подарунок. Ілюстрації Лапина.—48 стор.	35	
27. В графському маєтку	—	
28. Боротьба	—	
29. Роботи!	—	
30. Салдатики	—	

Харківське видавництво „Рух“ уже кілька років видає повні твори українських класиків. Тепер видають оце й загально-приступні книжечки окремими назвами кращих українських письменників.

„Біля машини“—чудесний малюночок каторжної роботи в панській економії та страйку з-за мізерної платні.

„Хто ворог“—живе оповідання з життя наймитів, що тисячами проходили на південь України, щоб найнятись у пана чи у куркуля. Автор вдало показує, що ворог не злидар „кацап“, а свій же український багатир, що заливав за шкіру сало.

У „Записній книжці“ оповідається про кумедну пригоду 2 революціонерів, що їх піймав був стражник, але вони перехитрували поліцая.

Винниченко змолоду багато ходив по Україні, робив по селах, потім учився, був революціонером, був по тюрмах, тікав за кордон. Він тоді добре знав трудящий люд, знав його потреби, знав, чим він живе. Твори Винниченкові тих часів—це голосний протест проти порядків необмеженого самодержавства, проти сваволі багатих, проти національного цькування царату.

Треба вітати видавництво, що видає дешево бібліотеку такого першорядного майстра художнього слова, як Винниченко.

„Селянські Вісти“ Конотоп. 26/II 1928.

КООПЕРАТИВНЕ
ВИДАВНИЦТВО РУХ

Харків, вул. 1-го Травня, 10/11. Тел. № 29-84.

МИКОЛА ЧЕРНЯВСЬКИЙ
ПОВНА ЗБІРКА ТВОРІВ

За редакцією автора

ПОВІСТІ та ОПОВІДАННЯ

ЦІНА
Крб. Коп.

Том I. Перша гроза. Божа коровка. Собака. Сон життя. Соліман мудрий. Три тіні. На крилах смерти. Степовий сокіл. Під похилою вербою. В незнану далечінь. Змій. Кінець гри. Смерть Зораба. Марш Сагайдачного. Тополі. Слуги. На волю. Вода прибуває. Темрява. Співець. Vae victis!

З портретом автора. — 280 стор . . . 1 60 Р

До кращих оповідань ми б віднесли „Собака“, де цікаво показано жорстокість людини до собаки і контрасти людського життя. Цікаве оповідання „Степовий сокіл“ — сцена на ярмарку і розмови про крадіжки. Сильне враження робить оповідання „Кінець гри“ — про розбещену жінку лікаря. Спробу дати сюжетне сповідання маємо в оповіданні „На волю“ (невдала втеча в'язнів з тюрми). Чи не за найкращі треба визнати два великі оповідання: „Темрява“ та „Горе переможеним“. Перше малює побут селян, що „підробляють“ крадіжкою рельсів на залізниці.

Вийшовши по рельси ніччю під велику хугу вони забрали рельси, покалічили діда-сторожа, але потім заблудились, ледве не замерзли, скинули рельси. Врятували їх люди сусіднього села, куди їх одубілих привезла сама коняка. Найцікавіше тут місце — це розмова діда-сторожа зі своїм онуком.

В другому оповіданні показано двох попів, що з наказу архієрея мусять відбувати кару в монастирі. Попи не витримують монастирського життя: один, діставши листа про хворобу дітей, іде прохати архієрея про відпуск, і коли той не дає, плює на все і біжить до сім'ї. Другий — хворий на сухоти і п'яниця — божеволіє в монастирі і вмирає.

„Плужанин“ № 5. 1927.

ЦІНА
Крб. Коп.

- Том II.** Низова течія. Хай буде світ. Перше кохання. В самотині. Устань і йди. Нешастя. Ти міг би бути великим. Осліплення Париса. Кров. Весняна повідь. Герої вертаються. Хліб наш насущний. Живі мерці. Перед світом. У думу, в думу. Діти піднебесні. На морі. Смерком. Поет український. 240 стор. 1 30
- „ **III.** Блискавиці. Проклятий город. Товариші. Вогонь життя. На тундрі. Служби не буде. Похорон. Косар. За золотим руном. Великдень на чужині. Старість. П'яниця. Зорі. Раби. Сніг. Варвари. 304 стор. 1 40
- „ **IV.** Потом і кривавицею. На воді. Комета. Шевченкова могила. Туман. Богові невідомому. Щастя. Душа поета. Зустріч. На передодні. Загадка. Кедр Лівану. Червона лілея. Наш посол. Чорноземна сила. Під чорною короговою. Fatum. . . —
- „ **V.** Червоний хміль. Земля. Ніж матери.— На березі морському. Кардаш. Фантазмагорія. Життя сміється. Махровий. Там, де гори шумлять. Антей.— Вона йде. Ессе homo. Під сонцем буття. Критичні мініатюри: Котляревський, Гулак-Артемівський, Квітка-Основ'яненко. Під знаком великого духу (Шевченко). П. О. Куліш. Ів. Франко, як поет. Заворожена криниця. Науковий аванпост у Дикому Полі. —

ПОЕЗІЇ

- „ **VI.** Молодість (1887—1896). Різні поезії. 320 стор. 1 40
- „ **VII.** Молодість (1887—1896). Різні поезії. Пісні кохання. — Донецькі сонети. В новий світ.— Слово про похід Ігоря. 324 стор. 1 50

Том VIII. В zenіті (1897—1914). Різні поезії. На синьому морі. Поминки. Поеми. 256 стор.	1 50
„ IX. В zenіті (1897—1914). Різні поезії. Дні гніву. Легенди й балади.	— —
„ X. По-між безоднями (1914—1926). Різні поезії. На голосних просторах. З долини буття.	— —

Відзиви про творчість М. Чернявського

Чернявський продовжує деякі риси белетристики М. Коцюбинського. Розпочавши свою літературну діяльність віршами, Чернявський згодом перейшов і до форм повістярських, тут він дав чимало дрібних оповіданнів-новель і більші повісті: „Весняна повідь“ і „Варвари“; як Коцюбинський і Чехов, Чернявський відтворює всю буденщину провінційного службового оточення, де гинуть колишні юнацькі мрії.

Ол. Дорошкевич. Підручник історії української літератури

М. Чернявський поет з чулою, м'якою вдачею, лірик з природи, з нахилом до мрійности й розчарування, співець кохання з широким розмахом фантазії.

Проти міщанської буденщини, нікчемного й порожнього животіння серед мізерних утіх знайдеться у Чернявського потужне слово, подиктоване великим і ширим гнівом. Більші повісті, що пробують схопити сучасне життя в його біжучих подіях і настроях, написані взагалі цікаво й легко, і читати їх залюбки можна.

С. Єфремов. Історія українського письменства

У Чернявського ви маєте творчу радість відчувати, як широчезний передранковий степ проти нає залізний змії залізниці—машина, паротяг із цілим поїздом. Радість нової доби звучить поетові в образі того гримучого залізного велетня, що розбуркує млу нічну.

В. Поліщук. Пульс епохи.

Євшан писав про нього (Чернявського), що був якось на боці окремо поміж двох поколінь літературних. Лейтмотив творчості є почуття всевладности міщанства, яке упокорює ідеальні, гуманні поетичні натури, заколисує всі кращі мрії.

В. Коряк. Нарис істор. укр. літер. т. II.

КООПЕРАТИВНЕ
ВИДАВНИЦТВО

РУХ

Харків, вул. 1-го Травня, 10/11. Тел. 29-84.

Г. н. ХОТКЕВИЧ

ТВОРИ

З портретом автора.

ЦІНА
Крб. Коп.

- Том I. Моя автобіографія. Бібліографія. Авірон. Сердечна опіка. Страшний суд. Першому революціонерові. Борець. Голодовка. У свободній країні. Перед двома. Так мусіло бути. Діалог з Платонової республіки. Похорон емігранта. Про що думав октябрист на робітничому святі 1 травня у Львові. Страшна ніч. Жертва патріотизму. Тихше читайте цю річ! Бувають хвилини. Три веління. Дума про похід ситого князя Оболенського на голодних селян. 328 стор. 1 60
- „ II. Життєві аналогії: Перша. Друга. Третя. Четверта. П'ята. Шоста. Сьома. Восьма. Дев'ята. 234 стор. 1 20
- „ III. Оповідання. Люблю жінчину. Дівчині українці. А слухай-но, голубонько! Рожі. Біла. Вічні чуття. Jezus patabilis. Bella donna. Діяволиця. Д — — т. Пісня пісень. Остання лекція. Грузинка. — —
- „ IV. Що бачила скеля. Verceuse Chopen'a. Саргісе Шуберта. Романс (іронія). Торжество музики. Портрет. Біла береза. Осінь. Смерть поета. Остання лекція. Поезія в прозі. Все йде, все минає. Самітник. З етюдів по товпі. Самогубець. Похорон. Фрагменти. Спокій духа і дух спокою. Гвоздика в криниці. — —
- „ V. Гуцульські оповідання: Гірські акварелі. Гуцульські образки. Опришківські легенди — —
- „ VI. Богдан Хмельницький, драматична театралогія. 440 стор. 4 —

Відзиви про творчість Гн. Хоткевича

Ім'я Гната Хоткевича, письменника як-не-як з понад 30-літнім стажем, ширші читацькі маси знають мало. Напрочуд мало й поверхово пишуть про нього історики літератури С. Єфремов. О. Дорошкевич та інші.

Ми гадаємо, що треба дещо змінити місце Гн. Хоткевича в історичній перспективі. Видання творів письменника, що оце розпочав „Рух“, повинно в цій справі стати в пригоді.

Перша книжка повної збірки Гн. Хоткевича досить різноманітна. На спеціальну увагу заслуговує повість „Авірон“.

Художньо „Авірон“ один з найсильніших творів Гн. Хоткевича. Це велике полотнище, яким вимірюється хист і вправність письменникова.

Ф. Якубовський (Критика ч. 7, 1928 р.)

У плані В-ва стоїть ще й видання творів Гната Хоткевича. Давно вже пора підвести перші підсумки роботі цього визначного й оригінального художника українського слова, свого часу затравленого народницькою критикою.

Витяг з статті Радіо-журналу „Етер“. Ч. 20, 24/VIII 1927 р.

Гнат Хоткевич відомий своїми дрібними новелями й етюдами та більшими повістями. Повість „Камінна душа“, написана з життя гуцульських опришків представляє значний інтерес. На тлі чудової карпатської природи, серед свавільних і очайдушних опришків, пробігає життя дієвих осіб цієї повісті, обвіяної чарами соковитого гуцульського діалекту.

Ол. Дорошкевич. Підручник історії української літератури

В дальшій творчості Хоткевича сексуальний мотив залишився (Люблю жєищину й інші). Але пануючим мотивом у його зробився гуцульський, поезія Карпат, що він їй присвятив кращі свої твори (Гірські акварелі, Камінна душа). В цих мотивах Хоткевич є дійсно непереверденим майстром в українській літературі.

В. Коряк.

Нарис історії укр. літер. т. II.

КООПЕРАТИВНЕ
ВИДАВНИЦТВО

РУХ

Харків, вул. 1-го Травня, 10/11. Тел. 29-84.

БІБЛІОТЕКА УКРАЇНОЗНАВСТВА

ЦІНА
Крб. Коп.

Плевако М. Хрестоматія нової української літератури. Підручна книга. Видання 5-е.—528 стор. 2 90 Р
В оправі 3 10

Рекомендовано Головоцвухом Наркомосвіти УСРР, як підручна книга при вивченні української літератури в старших групах школи.

Книга... М. Плевака досить солідна. Це досі—єдина підручна книга-хрестоматія в нашій шкільній літературі, солідна й необхідна... Виданням цієї книги видавництво зробило велику послугу нашій шкільній справі. Видати підручник на 34 аркуші друку—це зараз не така легка справа.

„Червоний Шлях“. Ч. 6-7, 1923. І. М.

Насамперед треба зазначити, що ця поважна книга є перша хрестоматія нової української літератури від початку 80-х років XIX стол. до останніх часів.

Потреба хрестоматії такого характеру, як у т. Плевака, є цілком безперечно...

Про всіх письменників подано загалом докладні біографічні відомості та надзвичайно повні, бібліографічні вказівки (де друкують твори по журналах і збірках, окремо видані твори й т. інш.).

Порядок матеріалу (в хрестоматії) є історично-хронологічний і це надає праці т. Плевака характеру історичної хрестоматії. Одночасно вона може правити й за антологію.

М. Сулима

„Шлях Освіти“. № 9-10, 1923.

Хрестоматія... проф. М. Плевако заповнює... важний серйозний пробел в педагогической литературе и уже по этому одному а priori нельзя не приветствовать ее появление, нельзя не видеть в ней своего рода событие.

Хрестоматія М. Плевака... „пришлась по времени“, і успех, который ее ожидает, без сомнения, ей вполне заслужен.

И. Айзеншток

„Книга“. Ч. 4, 1923, грудень.

ЦНА
Крб. Коп.

М. Плевако: Вибрані твори нової української літератури (від Котляревського до наших днів). Підручна книга. Хрестоматія має понад 40 друкованих аркушів. Шосте перероблене й доповнене видання (друкується) . . . — —

Наконечний М.: Українська мова. Програма-конспект. Вид. 4-е. З додатком „Про новий правопис український“. — 240+24 стор. 1 45

Держ. Наук.-Метод. Комітет НКО УСРР по секції професвіти та політосвіти дозволив до вжитку для перепідготовки вчителів по трудшколах і викладачів на курсах різного типу, як підсоби́ник у педтехнікумах і на Фак. Соцвиху, та як по-радник для вчителів по школах професвіти.

Програма-конспект Наконечного... становить уже своїм розміром досить солідний підручник. Коли ж узяти на увагу стислість викладу та відсутність у ній матеріалу для вправ, то буде цілком ясно, які великі відомості така книга повинна в собі містити. І справді, матеріалу в ній сила...

Геть усе, що ввійшло в книгу, слід визнати за конче потрібне кожному викладачеві мови. Не кажучи вже за фактичний матеріал укр. нормативної граматики, вона знайомить з діалектологією тією мірою, якою вдумливий викладач не може не почувати в ній потреби... Автор подбав далі про те, щоб познайомити вчителя з новішими принципами класифікації граматичних явищ... допоміг розібратися в новій граматичній номенклатурі, нарешті вніс історичні моменти в освітлення фактів... Знайомлячи читача з фактами сучасної діалектології, автор уносить в їх освітлення живий струмок, доводячи динамічність мови—тенденції вдосконалення її, і облік цих тенденцій вдумливо, обережно та дбайливо він і провадить...

В цілому книжка Наконечного відбиває велику путь, яку українські підручники, розраховані на освітянина, пройшли останніми роками. Проти того, що ми мали, він виразний крок уперед.

Проф. Л. Булаховський „Шлях Освіти“.
№ 11. 1928.

„Сама кількість сторінок свідчить про те, що ця книжка не є голий програм...“

Кожну частину (розділи) автор опрацьовує дбайливо і з любов'ю, використавши геть чисто всю дотеперішню літературу ті мовляв, „основи,

ЦІНА
Крб. Коп.

науки про мову українську"... Приємне враження справляє спосіб викладу і, мовити б так, тактовність упорядника, якщо розуміти під цим певну обережність у подаванні ще неусталених від науки моментів...

Своє завдання підручник виповнить якнайкраще, бо скомпоновано його вдало і цікаво. Треба відзначити легкість викладу і гарну мову та стилістичний хист автора.

В. Чапля „Зоря“ Дніпропетровськ № 8. 1928.

Шамрай А.: Українська література.

Стислий огляд. Вид. 2-е 224 стор. . . 1 40 Р

Державний Наук.-Метод. Комітет НКО УСРР по секції політосвіти дозволив до вжитку, як допоміжну книжку, для ВРШ та на курсах українознавства.

... Єдине, що вважає автор за своє завдання—це досягти найбільшої ясності й стислості у викладі, і це йому пощастило. Автор, беручи на увагу розмір його книжки, подає більш-менш повний нарис розвитку українського письменства, починаючи від найдавніших часів до нашого сьогодні, поширюючи значно свій виклад, коли йому доводиться оглядати новіші явища української літератури.

... Книжку А. Шамрая можна вітати, як стислий, ясний, корисний підручник для широкого читача.

М. Марковський „Україна“ Кн. 4. 1927.

Не претендуючи на особливу науковість та оригінальність викладу, автор дає нарис розвитку українського письменства, почавши з доби феодалізму (XI-XII століття) і кінчаючи добою соціальної революції та сучасною пролетарською літературою.

Нема в книжці ні зайвого накопичення назв та різних дат, ні захоплення дрібницями—одна суцільна й жива та цікава картина, в перспективі, що поступово звужується від наших днів до часів давніших. Характерні явища в соціально-економічному та політичному житті кожної доби, що літературну творчість її розглядається, всюди зачеплено досить повно освітлено.

В додатку нарис розвитку літературно-критичної думки на Україні та словничок історико-літературної термінології.

ЦІНА
Крб. Коп.

Читається й засвоюється книжка легко і з неослабним інтересом.

Книжку призначено для підвищених курсів українознавства. Для нашого брата-освітника, особливо на селі, це теж дуже вчасно видана й корисна книжка. Вона стане йому в пригоді зараз, а може й заохотить надалі до більш ґрунтовного вивчення українського письменства.

Видано книжку гарно.

Бюлетень Коростенської Інспект. Нар. Освіти
№ 3-4. 1928.

Сулима М.: З історії української мови. Популярний начерк. З діалектологічною мапою України.—24 стор. . . . — 35 Р

Державний Наук.-Метод. Комітет НКО УСРР по секції політосвіти дозволив до вжитку, як допоміжну книжку для гуртків українознавства в політосвітніх школах дорослих.

Сулима М.: Українська фраза. Коростенькі начерки.—100 стор. — 65

Державний Науково-Методологічний Комітет Наркомосвіти УСРР по секції соціального виховання, професійної освіти й політосвіти дозволив до вжитку, як посібник та підручник для профшкіл і педвузів, держкурсів українознавства і роб. бібліотек учителя, установ соцівху.

Костенко В.: Народня пісня та музика українська. (Стислий огляд) 58 стор. — 55

Державний Науково-Методологічний Комітет Наркомосвіти УСРР по секції професійної освіти, політосвіти дозволив до вжитку в бібліотеках педагогічних учбових закладів та муз. профшкіл.

Книга т. Костенка—це чи не перша спроба підійти до історії й оцінки української пісні й музики з точки зору нової трактовки. Книга, будучи одною з перших ластівок у музичній теорії й історії української пісні та музики, безперечно є цінна й цікава.

А. Приходько
(З передмови до книги)

Праця В. Костенка є перша спроба в стислій формі дати певні вказівки соціально-економічного змісту щодо історії й розвитку української пісні й музики. Особливо цінний є розділ „Походження та еволюція пісні“, в якому автор використав капітальні праці „Работа и ритм“—Бюхера, відомого

ЦІНА
Крб. Коп.

німецького соціолога Гавзенштейна — „Искусство и общество“, Дарвіна, Плеханова, Спенсера та вищезазначених Серова, Сокольського та інших дослідників народньої творчости. В цьому розділі автор науково обгрунтовано доводить походження та розвиток пісні в світлі матеріялістичної думки.

Зараз, коли намічається велике прагнення населення до оволодіння українською культурою й мистецтвом, праця В. Костенка може бути добрим підручником для тих, хто цікавиться історією української пісні та музики взагалі. Композиторам, що в своїй творчості використовують українські народні музичні теми, варто всебічно познайомитись з цією цікавою й цінною для кожного музробітника книжкою. Зовнішній вигляд книги гарний.

Олександр Пенунов
„Культура і побут“. № 36, 8/IX. 1928.

Васильківський М. Українська мова в нормальних групах дорослих. Принципи, програма, методика—120 стор. — 90

Наконечний М. Про новий правопис український.—24 стор. — 25 Р

З М І С Т

- I. Як постав „Український правопис“.
- II. Чим різниться новий правопис від „старого“.
1. Правопис своїх слів. 2. Правопис чужих слів.
3. З нової граматичної термінології.

Наконечний М. Словник правописно-граматичний (містить у собі понад 6.000 слів).— —

УКРАЇНСЬКА МОВА НА ДЕРЖКУРСАХ:

1. Проф. В. Гавриленко: Програма з української мови для комсомольського активу.
2. Проф. В. Гавриленко: Програма з української мови для гуртків повторно підвищеного типу.
- К. Німчинов: Методичний лист про заняття українською мовою з відповідальними робітниками. — —

БІБЛІОТЕКА „УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР“

Кисіль Ол. Карпо Соленик, український актор. Життя і творчість.—72 стор. . . — 70

ЦІНА
Крб. Коп.

Виключно приваблива постать, що про неї досить одностайно говорять теперішні рецензенти та публіка,—він давно вже заслуговує на вивчення, що визначило б його місце в еволюції театру на Україні й театру українського зокрема.

Отже цілком до речі з'явилась книжечка О. Кисіля, що намагається з розпорошених та не повних газетних і журнальних заміток відтворити образ великого артиста, що відрізнявся від інших діячів провінційального театру не тільки своїми художніми досягненнями, а й шляхетністю та витриманістю своєї вдачі.

Завдання виконано загалом вдало. Автор змальовує життя Соленика, характеризує його акторський стиль і спинається зрештою на його ролях, зокрема на українських, вдало закінчуючи весь начерк оповіданням про смерть і похорон його, підсилюючи цими останніми сторінками темну пам'ять про оригінального своєю сценічною й людською індивідуальністю актора.

Соленика змальовано досить яскраво й повно.

П. Рулін

„Життя й Революція“. Кн. XII. 1928.

Соленик не така мала постать в історії нашої духової культури, щоб зостатись без певної розвідки. Тому праця Ол. Кисіля, совісно переведена, є безумовно на часі.

Видано книжку чепурненько. Книжка змістовна й цікава.

Ів. Єрофійв

„Червоний шлях“. № 11. 1928.

Наша література ще бідна на дослідження з історії українського театру й через це можна з великою приємністю відзначити видання серії „Український театр“, що її розпочало вид-во „Рух“. Перший випуск цієї серії присвячено монографії Ол. Кисіля „Карпо Соленик“, тим більше цікавій роботі, що вона яскраво змальовує стан театру на Україні перед сороковими роками минулого століття.

Авторові довелося брати матеріали з газет, що виходили тоді на Україні, із статтів і дописів про український театр по нечислених театральних виданнях і з літератури пізнішого часу,—теж переважно з газет.

ЦІНА
Крб. Коп.

Коротенька рецензія, звісно, не може вичерпати матеріяли, що їх зібрав Ол. Кисіль, і що змальовують Соленика як геніяльного актора й дуже цікаву людину. У бібліотеці кожного аматора театру книжка Ол. Кисіля повинна найти собі місце.

„Пролетарська Правда“. Київ. № 184. 1928.

2. Рулін П. Марія Заньковецька. Життя і творчість. В книзі 10 фотографій. 112 стор. — 80
3. Вороний М. Театр і драма. 2-е поправлене й доповнене видання. — —
- Лісовий П. Кубань. Нариси 104 стор. — 60

Зміст книжки: Двері Кавказу. Ростов-Краснодар. Кубань — край і населення. Історія колонізації. „Пошел“. Козаки й городовики. Боротьба за радянську владу. Кубанська округа. — Краснодар. — Станиця Пашківська. Ваулі. Кубань - річкою. Темрюк. По слідах стародавньої культури. Національне питання на Кубані. — Українська школа. — Культурний зв'язок Рад. України і Кубані.

- Ів. Ткаченко. Іван Франко. Наук.-попул. нарис. — 68 стор. — 30
- Христюк П. Письменницька творчість В. Винниченка. Літер. критична розвідка. — стор. — —

ФРАНКІВСЬКИЙ ЗБІРНИК

Упорядкував Р. ШЕВЧЕНКО

За загальною редакцією Франківської комісії при Харківській 20-й Трудовій Школі ім. Івана Франка. — 144 стор. 1 —

Держ. Наук. Методком НКО УСРР по секції соціального виховання ухвалив до вжитку, як підсібник у книгозбірнях установ соцвиху.

28 травня — день присвячений пам'яті поета-революціонера Івана Франка. Цей день святкуватиме і суспільство і наша школа. Проте, матеріяли за Франка, за його творчість та життя ще нечисленні. Особливо гостро у відповідних матеріялах почуває потребу низова школа. Задовольнити цю потребу і має „Франківський збірник“.

Збірник видано чепурно. Трудшкoлі він конче потрібний, і не даремно він має візу Держнаук-методкому про ухвалення до вжитку в установах соцвиху.

„Народний Учитель“. Ч. 18.

ЦНА
Крб. Коп.

20-а школа ім. Франка випустила Франківський збірник, де між іншими розділами є великі статті про життя і працю письменника, спогади про нього та найбільш видатні поезії і проза. В збірникові вміщено праці учнів. Збірник настільки гарно складено, що його методком рекомендував для вжитку в усіх школах.

„Вісн“: Ч. 119, 27/V 1927.

НАУКОВА ЛІТЕРАТУРА

Науковий збірник Харківської Науково-Дослідчої Катедри історії України Т. 1.
154 стор. 1 10

З М І С Т

Передмова Акад. Д. Багалій.
Акад. М. Сумцов та потєбніянство. Проф. О. Вєтухов.
Питання про українські думи в працях акад. Сумцова.
Ів. Єрофійв.
Акад. М. Сумцов і слобожанське письменство. **Ів. Ткаченко.**
Акад. М. Сумцов, як діяч музею Слобідської України.
Р. Данковська.
Невідома записка початку XIX стор. „Об ищущих козачества“. **Микола Горбань.**
Григорій Сковорода й українське письменство. **М. Плевако.**
О. Потєбня і методологія історії літератури. **А. Шамрай.**
Розвиток етичних поглядів Г. Сковороди в зв'язку з його життям. **А. Ковалівський.**
Адам Міцкевич в українських перекладах. **М. Тиховський.**
Етнографізм у творах Я. Щоголева. **В. Білецька.**
До питання про Лєрмонтовські мотиви в „Кобзарі“ Шевченка. **С. Таранушенко.**

Горбань М. Нариси з української історіографії. Ч. 1-а. (Новий список літопису: „Краткое описание Малороссии“). — 20 Р

СПРАВОЧНИКИ

Ясницький Ю. Коротка практична банківська й комерційна енциклопедія (в оправі). 256 стор. . . 2 —

Книжка необхідна для всіх, хто працює на полі радянського господарства. Термінологію і мову зрєдагувала Термінологічна Комісія Всеукр. Академії Наук.

ЦІНА
Крб. Коп.

Ця праця поповнює велику недостачу в нашій літературі. Вдало зложена, вона охоплює майже усі терміни та сторінки банківського та комерційного життя. Написана просто, ясно, вона зрозуміло в коротких словах роз'яснює усі питання.

Тому ми цілком можемо рекомендувати її для вжитку і нашим практичним діячам та співробітникам усіх інституцій та установ і нашим студентам, і тим хто хоче і мусить знати правильні банківські та комерційні терміни українською мовою.

Додані до енциклопедії таблиці ще збільшують цінність енциклопедії, як справочника, який мусить бути під рукою у кожного українського громадянина, що веде громадську або господарчу роботу.

О. Полоцький

(З передмови до книги)

ПІДРУЧНИКИ

- О. Стешенко. Колоски життя. Читан.
1-ша з малюнками.—136 стор. — 80
О. Стешенко. Колоски життя. Читан.
2-га. З малюнками.—192 стор. 1 20

Методком Головоцвиху до вжитку в установах Соцвиху обидві книжки дозволив.

КООПЕРАТИВНЕ
ВИДАВНИЦТВО РУХ

Харків, вул. 1-го Травня, 10/11. Тел. 29-84

ЦІНА
Крб. Коп.

КРАСНЕ ПИСЬМЕНСТВО

Андрієнко Ів. Рибальська легенда, роман. — —

Андрієнко Ів. Колишні люди. Збірка
оповідань—стор. — 50

Зміст: Шашель. Непередбачена агітація.
Різдвяний гість. Щастя людини. Три зустрічі.
Червоний кашкет. Чорний крук. Дворянка.

Барвінок Г. Твори, під редакцією і з передмовою М. Плевака і Р. Шевченка. — —

Для сучасних читачів ім'я Ганни Барвінок являється відгуком давніх часів української літератури часів петербурзького українського гуртка та „Основи“... Улюблена і звичайна форма оповідання у Ганни Барвінок—автобіографічний монолог... Коли, читаючи оповідання Ганни Барвінок, придивитись уважно до їх мови, до наведених там розмов селян, легко помітити, як добре знає авторка народно, селянську мову, як добре вона прислухалася до її відтінків... Письменниця має більший нахил до м'яких, пасивно терпеливих і чулих натур, ніж до різких, енергічних і тверезих... Ганна Барвінок займає почесне місце письменниці жіночої долі, жіночого горя.

Ол. Грушевський. З сучасн. укр. літерат. Ч. I.

Дружина Куліша, побутова письменниця, що полюбляла свої твори оздоблювати фольклорними матеріалами. Пісенні уривки в тексті дуже ясні, і хоч мова насичена суто народніми словами й цілими звсротами, а в тім стиль просолоджений, накопичений, штучний. Жіноча неволя в зображенні Ганни Барвінок не має соціального підґрунту.

В. Коряк. Нарис історії укр. літер. Ч. II.

Вороний М. Твори; поезії. Ювілейне видання до 35-річчя літературної діяльності автора. Вступне слово проф. О. Білецького. З портретом автора й бібліографією творів. У коленкорівій оправі. 3 50

ЦІНА
Крб. Коп.

В загальному ході літературного розвитку виступ Вороного являється кроком прогресу. Літературі конче потрібно було вирватись із рямців вузького просвітництва, народницької, етнографічно-побутової школи, як у галузі виробничих стосунків у свій час треба було допомогати ліквідації форм докапіталістичного господарства. В цьому розриві традиції безсумнівно полягає історична заслуга „маніфестів“ Вороного. Він з'явився, дійсно, як піонер, цілком свідомий і певний своєї мети.

З передмови проф. О. Білецького до збірки Вороного.

Воронин. П. На зажинках. Оповідання.
На зажинках. Щасливий день Флора.
Місце тут наше. Коло церкви. Будемо
кращі. До й після Теплого Олексі. Бляшаний
самовар виграно. Такий самий.
Радивонка. Торги. В суді. На новій
квартирі.—236 стор. 1 10

Спочатку хлопчик, потім семінарист і сільський учитель—головна дійова особа оповідань,—скрізь бачить пияцтво, деспотизм, підлєсливість і знущання з людських прав. Найкраща частина сільської інтелігенції—учителі змагаються з попівством, що було знаряддям реакції. В оповіданнях „Радивонка“ і „Такий самий“—учитель потрапив до в'язниці за розповсюдження нелегальної літератури й просвітню роботу серед селян. В „Будьмо кращі“ молодий семінарист хоче визволити свою кохану—попівну з лабетів брутального та п'яного попівського животіння. В „Торгах“ піп бере відступне від конкурента й обдурює його. В „До й після Теплого Олексі“ учитель позбувається посади за те, що його учні при іспитовій комісії погано написали переказ руською мовою, тоді, як перед цим добре писали рідною мовою. В „Бляшаний самовар виграно“ учитель розплющує очі своєму колезі на те, що літературна руська мова для його учнів майже незрозуміла.

Всі ці події для нас вже в минулому, проте освітлювати їх треба й тепер, і це виправдує видання такої книжки.

Розроблення психологічних нюансів, уміння створити настрої спокійною манірою оповідань—захоплює читача.

„Культура й Побут“, Ч. 41. 29/X 1927 р.

ЦІНА
Крб. Коп.

Перша половина збірки, що вміщує в собі цикл оповідань про сільського хлопчика Флора (На зажинках, Щасливий день Флора, Коло церкви), є не що інше, як досить удалі натуралістичні нариски про життя сільських хлопчиків. Автор уміє знаходити м'які теплі фарби для своїх нарисів. В окремих місцях автор виявляє себе непоганим знавцем дитячої психології, як от, напр., у всьому оповіданні „Щасливий день Флора“.

Оповідання „До й після теплого Олексі“ й „Бляшаний самовар виграно“ взято з життя сільського вчителства. У цих оповіданнях досить улучно подається селянських дітей, що абсолютно не розуміли російських підручників.

У двох оповіданнях „Такий самий“ і „Радивонка“ автор звертається й до революційних рухів на селі. „Пролетарська Правда“. Київ. Ч. 210. 15/IX 1927 р.

Гавлічек-Боровський К. Хрещення святого
Владимира (сатирична поема)
в перекл. Ів. Франка — 15

Гедзь Юх. Троглодити. Збірка гуморесок.—160 стор. — 95

Зміст: Злочин репортера. Секретар пухтресту. Автор Троянденко. Шевченкова мова. Жертва. Ситуація. Троглодити. Гріх. Чортівиння. Якби не було автобусів. Гопак. Чому я не член Житлокоопу. Очайдушні беки. Наше майбутнє. Запитання.

Гжицький В. Трембітині-тони. (Поезія).
Оклад. худ. С. Борового.—64 стор.— 30 Р

Голота П. Бруд (повісті й оповідання). . . — —

Горбань М. Козак і воївода. Історична
повість (з часів гетьмана Брюховецького). — —

Гордієнко Дм. Арки, поезії — —

Григоренко Гр. Твори. З передмовою
Р. Шевченка й біографією авторки, що
написала О. Пчілка — —

Ясний, спокійний реалізм становить головну прикмету оповідань Григоренка; його мета: найбільш повно й яскраво передати життя села; всюди у всіх

ЦІНА
Крб. Коп.

розмовах письменник хоче передати найбільш реально відтінки балачок дітей, дівчат, дорослих; ця реальна передача розмов це одна з тих примет, які надають рельєфність та життєвість малюнкам селянського побуту.

Ол. Грушевський. З сучасної укр. літерат. Ч. 1.

Гриневичева К. Шеломи в сонці. Історична повість з передмовою М. Горбаня. — —

Гриневичева К. Збірка оповідань — —

Ці обі книжки мають познайомити читача радянської України з творчістю визначної, але мало в нас відомої, письменниці Катрі Гриневичевої, що вже більш двох десятиліть працює на літературному полі.

Темою повісті Гриневичої „Шеломи в сонці“ є події після смерті Галицького князя Романа Метиславича, що загинув під Завихвостом 1205 року. Приборкані ним галицькі бояри підняли голову. Вдова, княгиня Романова, залишилась з двома маленькими синами, Данилом і Васильком, а проти неї виступають різні князі, охочі загарбати Галич. Вона кличе на поміч угорського короля Андрія, який їй допомагає оборонити Галич. Авторка малює боярський Галич, що гине затоплений кров'ю, яку проливали верхи, бутне боярство. На місці розкладової сили руїницьких бояр, авторка ставить нову силу народу, „ту непоборну, ту вічну, що була, є і буде“, а сила та йде з низів, від чорнороба Дужа і чередаря Ждана, боярських наймитів, що зберуть усе розгублене, відбудують зруйноване. Соціальні змагання нашої доби рідні авторці. „Шеломи в сонці“ з формального боку написані як лірична симфонія, читаються з насолодою, а розкішна мова дає змогу читачеві любитися цією повістю.

Друга книжка К. Гриневичевої — це збірка її оповідань. Авторка писала їх на протязі більш як двох десятиліть і виробила собі свою оригінальну манеру писання. Книжка ця не дає нам повного літературного доробку К. Гриневичевої, а знайомить нашого читача з головними етапами її творчості. Але центральними є оповідання, з циклу „Непоборні“. Герої цих оповідань, це галицькі виселенці, що їх на початку світової війни виселив австрійський уряд з Галичини, до таборів. Авторка малює трагедію частини українського народу: одних забирали в табори й кинули в нелюдські умови життя — старих, жінок, матерей, дітей, а їхніх чоловіків, батьків, братів, синів пігнали на фронт проливати

ЦІНА
Крб. Коп.

кров, рідну їх землю зрили окопами, посіяли кулями, полили кров'ю, хати й увесь добуток, зароблений потом і кривавицею, знищено. Але авторка не вдається в розпуку,—а в таборах цих працювала вона сама, бо для неї народ непоборний. Картини, змальовані авторкою, залишаються довго в пам'яті. Нарис „Розп'яття“—це окраса нашого письменства, це одно з найсильніших оповідань у нашій літературі. Авторка гідно поставила пам'ятник на масовій могилі українських дітей, повбиваних війною по таборах.

Грушевський М. Під зорями. Оповідання, начерки, замітки, історичні образи. З портретом автора. 580 стор. 2 30
В коленкор. оправі 2 90

Зміст: Як я був колись белетристом (Передмова). З юних днів. Бех-аль-Джугур. Бідна дівчина. Неробочий Грицько-Кривий. Особисте щастя. Історія одної ночі. Ясновельможний сват. Sub dīvo. Ніч. Предок. Пенати. З похорону. Тестамент. Комета. На горах. З старих карток. У святої Софії. Історія синьйори Занети Альберіго з Венеції. Біжниця в Зомембергу. Як ми стрічали новий рік. Розмова з Кривоносом. Вихрест Олександр. Історичні образи. Хмельницький в Переяславі. Ярослав Осмомисл. Уваги:

Груба масивна книжка белетристичних і напівбелетристичних та драматичних творів М. С. Грушевського буде вельми цікава для читача. Це ми зазначаємо одразу і зважуємось це робити ось і з яких причин: поперше—це спричинює велика популярність М. С. Грушевського, як видатного вченого, історика України й zarazом видатного політичного діяча й публіциста, що сам уже посів певне місце в історії України останніх десятиліть. Подруге—художні й напівхудожні твори М. С. Грушевського становлять найменшу, майже непомітну частку серед причин популярності їх автора.

Мабуть ми не перебільшимо, коли скажемо, що для багатьох не тільки знайомих, але й досить добре обізнаних з науковою й громадською діяльністю М. Грушевського, взагалі буде новою несподіваною його робота белетристична. Про неї у нас дуже мало говорено. Майже не віділено їй ніякої уваги і в тих підручниках літературних, з яких користується читач. Не будучи під безмежного владю історичного факту, М. Грушевський уміє в своїх історичних оповіданнях підійти до стилю певної доби, дати їй живий образ або

ЦІНА
Крб. Коп.

частіше образок. Цю групу складають такі оповідання: „Ясновельможний сват“, „У святої Софії“, „Історія синьйори Занети Альберіго з Венеції“, „Біжниця в Зомембергу“, „Як ми стрічали новий рік“, „Розмова з Кривоносом“, „Вихрест Олександр“ і нарешті, драми „Хмельницький у Переяславі“ та „Ярослав Осмомисл“.

Коротко треба сказати, що в деяких із цих творів є національно-романтична доміната, що просякає в усі особливості стилю. Ці твори мають певну мету—підсилити ту частину науково-популяризаторської роботи М. Грушевського, що мала на меті не тільки поширити знання історичні, а й збудити певні національні настрої. Цю групу відкриває ще раніш, але типовий і в своєму жанрі добре зроблений твір „Ясновельможний сват“... отже відзначаємо, як цікавий ще для сучасного читача матеріал.

Ф. Якубовський. „Критика“. Ч. 8. 1928 р.

Халіде Едіб. Вогняна сорочка. Історична повість з часів визвольної боротьби в Туреччині (з портретом авторки та малюнками). — 80

Картини, настрої, епізоди величавої боротьби турецького народу проти переможньої антанти за своє визволення дає нам Халіде Едіб у своїй „Вогняній сорочці“. Пафос революційної героїчної боротьби надзвичайно вміло зв'язаний з еротичними моментами, що мають місце у повісті. Авторка ввесь час держить у напруженню увагу читача, яка зосереджена одночасно над революційними подіями і над романтичними пригодами героїв, що їх показує авторка. І це робить художню й громадську вартість повісті дуже великою... Авторка пером художника змальовує всі героїчні моменти боротьби, які захоплюють читача, та на довгий час залишаються в його пам'яті. В книжці є портрет авторки та декілька малюнків, між ними Кемаль-паші, типи повстанців, види Ангори й інш.

Дніпрова Чайка. Твори, з передмовою Р. Шевченка —

Прегарні з художнього боку поезії в прозі Дніпрові Чайки—це справжні мініатюри, виточені й оброблені. Авторка надзвичайно вміло порівнює тасмичні події в природі і в життю людини. Вона належить до письменників переходового типу, що зривають з реалістичною побутовою школою, а для

ЦІНА
Крб. Коп.

свого виявлення шукають нових форм—це не велике полотно повісті, це нарис, новеля, де автор кількома словами хоче сказати і каже багато. Дніпрову Чайку можна вважати за предтечу М. Коцюбинського.

Кибальчич Н. Вибрані твори, з передмовою Т. Черкаського

Надія Кибальчич-Козловська пройшла в нашої літературі мало помічена. Але її літературний доробок займає певне місце в українській літературі, а доказує це оця збірка оповідань, безумовно цікавих і художніх. Літературний доробок її великий, вона писала оповідання, поезії, робила переклади з чужих мов. Основний тон її творчості це—незадоволення існуючими формами життя, шукання щастя, бажання змінити те життя. Але це приходить важко і тим більш болюче є розчарування. Герої її оповідань стараються побороти старі умови життя, їхню мораль і пересуди, брехню, створити собі власний світ. Але це важко зробити. І настрій оповідань авторки буває песимістичний. Авторка культурний письменник, що працював багато над собою і над своїми творами. Читач з інтересом прочитає ці оповідання, що зібрані разом, немов відкрили нам письменника. Походить авторка з літературної української сім'ї. Її мати це письменниця Наталка-Полтавка, дід—відомий етнограф Номис.

Кобринська Н. Вибрані твори, з передмовою А. Березинського

Нат. Кобринська належить до письменників Франкового покоління. Захоплюється ідеєю жіночого визволення і разом з Франком, Оленою Пчілкою та інш. видає жіночий альманах „Перший вінок“. У своїх художніх творах торкається всіх болючих питань тогочасного життя. Її оповідання „Виборець“ належить до найбільш знаних. Оповідання її читаються дуже легко, бо авторка не відривається від життя, від змагань і боротьби людини.

Антоша Ко. 30 гуморесок—148 стор. 90

Зміст: Лопанські раки. Комбінація. Роман з партійкою. „Полотняні дзвони“. Дозвольте висловитися! Анкета. Радіоінваліди. Трагедія поета Кнопки. Онука. Союзна людина. Аля. Скандальна пригода з літераторами. Діагноз. Сви-

ЦІНА
Крб. Коп.

няче сальдо. Тяпзаяви. Головбухова борода. Передріздвяний сон. Одружіння. Телефон ч. 4-21. Трагікомедія. Лист до редакції. Штани. Першоквітнева свиня. Паралель. Миргородська пригода. Антиподи. Спірити. Жіноче. Оповідання кур'єра. Українізація.

Крушельницький А. Буденний хліб. Повесть з передмовою А. Березинського. — —

Антін Крушельницький належить до старшої групи нинішніх західноукраїнських письменників, групи культурних робітників, що на склоні м. століття і в перших роках 20-го віку з кличами поступу і визволення у всіх ділянках суспільного життя промощували шляхи для кращого майбутнього свого народу, цього раба, скованого шляхетськоцарськими кайданами соціального визиску й національного поневолення. Визначний педагог і громадський робітник,—займає А. Крушельницький також значне місце в українській літературі, на ниві якої працює й досі.

Тло писань А. Крушельницького — це життя й світогляд різних шарів галицького громадянства, економічні, культурні й політичні процеси, які потрясають основами цього громадянства в довійськових і військових часах. У своїх творах виводить він постаті з гущі пролетарських мас,—цих галицьких пролетарських мас, що в нужді і злиднях ведуть боротьбу з сучасним капіталістичним ладом о краще завтра, о поліпшення свого буття. Тематикою його творів є процеси економічного, політичного і культурного розвитку, процеси зросту класової й національної свідомості робітничих і селянських мас західної України, кинених в ярмо економічного визиску, соціального й національного гніту та поневолення з боку пануючої австро-польської буржуазії й поміщиків. А в парі з тим на сторінках своїх повістей представляє він і життя т. зв. „верхів“ громадянства, проводирів культурного й економічного життя народніх мас, цих „верхів“, що побільшости самі вийшли з гущі народніх мас, і які, мимо свого світогляду, стремління і домагань, так різних і чужих змаганням і боротьбі народніх мас, все ж таки по суті є раби капіталу, раби того суспільного ладу, серед якого доводиться їм зараз жити.

До того типу творів належить і повість „Буденний хліб“. Представляє вона зі себе інтересну і

ЦІНА
Крб. Коп.

цінну характеристику суспільно-політичних і культурних відносин у Галичині в довійськових часах, що в високо художній формі подає образок життя галицького громадянства, висвітлює процеси культурного й політичного життя цього громадянства 90—900 р. р. І тим більше цікава й цінна повість Крушельницького для радянського читача, для якого ці процеси життя зах. України переважно дуже мало відомі.

Мамонтов Я. Вінки за водою. Лірика.—

58 стор. — 50 Р

Автора проф. Білецький зарахував до групи українських неокласиків („20 років нової укр. лірики“), цебто до школи Рильського та Філіповича...

Коряк надає певного значіння поезії Мамонтова, як одному з перших модерністичних виявлень міста в укрлітературі.

„Червоний шлях“. Ч. 3. 1925 р.

Маркович Д. „По степах і хуторах“.

Повна збірка творів. З передмовою

Т. Черкаського 3 20

Рівною і ясно для себе визначеною дорогою йшов Д. Маркович у своїй літературній творчості. Скрізь у його творах за головний об'єкт спостережень виступає село, гірка селянська доля, від всіх малюнків віє сумом і всі вони насичені гуманним чуттям.

„Плуг“. Ч. 11. 1928 р.

Нечай П. Мухи. Роман — —

Опільський Ю. Сумерк, історична повість. — —

Ординців М. Запорожці в Сарагоссі.

Історичний роман. З післясловом й примітками М. Горбана — 70

Павленко. На „бундірах“. Оповідання.

Оклад, ілюстр. худ. Москаленка. — 55

Пилипенко С. Кара. Збірка оповідань:

Кара. На хіднику. Поворот. Коли батько плакав. 64 стор. — 30

Різного характеру зібрано в цій книжці оповідання: двоє з життя села, одно про місто, а ще одно—з часів революційної боротьби Червоної Армії з білими. Написано ці всі оповідання дуже

ЦІНА
Крб. Коп.

простою мовою, зрозумілі вони й для сільського читача. В оповіданні „Кара“ розповіджено про дійсну пригоду—пограбування небожем свого дядька. Коли про це дізнався батько злодія, він убив сина і пішов сам до сільради признатися про таку кару злодієві-синові.

В оповіданні „На хіднику“ виведено сільську дівчину, яку звели з ума городські гуляння. Про злодія Хому, що сидів у в'язниці і відсидівши своє, повернувся на село, каже оповідання „Поворот“. Все село боїться цього Хоми, щоб не обікрав, починають його вгощати, а напоївши—топлять у криниці, щоб надалі не крав.

Останнє „Коли батько плакав“—це клопоть з часів громадянської війни з білими. Розповіджено тут про переживання салдата, що був у бою поранений та врятувався від смерті, а жінку його, що доглядала поранених, таки було забито.

Книжку добре використати і для голосного читання в сільбуді або в хаті-читальні.

„Радянське Село“. Ч. 297. 30/IX 1927 р.

Пчілка О. Вибрані твори, з автобіографією авторки

Олена Пчілка дає дуже цікаві картини з життя дрібного, зубожілого українського панства 70 і 80-их років. Нові ідеї починають нуртувати серед інтелігенції. Вона захоплюється народництвом і хоч мляво, але росте серед неї національна свідомість. Малює авторка і такі типи серед тогочасної інтелігенції, що зривають з народницькими ідеями, відносяться з погордою до селянства, вважають його цілком чужим собі.

Питанням національним віддає авторка багато місця і ставить їх часто дуже категорично, як на ті часи. Її оповідання й повісті це картини певного етапу в розвитку української свідомості, в тому їх цінність і цікавість. Автобіографія авторки, що поміщена в цій книжці—це частина історії культурного розвитку 70, 80, 90-их і дальших років. Авторка стояла в центрі літературних і культурних подій того часу. Додати треба, що сім'я авторки дала цілий ряд українських діячів і письменників, як Драгоманів, Обачний, Леся Українка, Григоренко, Дніпрова Чайка, то й інтерес до автобіографії Пчілки більшає.

Руданський Ст. Співомовки. (Вибрані твори): Передмова Ів. Лизанівського. Лірика. Приказки. Байки. Балади. Сві-

ЦІНА
Крб. Коп.

тові байки в співах. Історичні поеми. Цар Соловей (уривки). Омирова Ільйонянка (уривки).—310 стор. 1 40 Р

Руданський старий, далеко відомий письменник; його гумористичні твори є всюди в читанках, хрестоматіях, а деякі пішли в народ, ніби старі анекдоти та приказки. У цій книзі зібрано не всі його твори, а лише найцікавіші. Трудно переказати зміст їх усіх, бо в книзі багато віршів, приказок, байок, історичних поем та різних інших творів. Читач знайде тут байку і про попа з кропилом, про страшний суд, вареники, цигана на толоці, чорта, аби душа чиста, окуляри, про ту верству, що упала й людям стало більше ходити і т. ін. Ці байки та приказки автор узяв з народніх переказів, обробив їх і подав уже в художній формі. Книжка надзвичайно цікава й корисна для гуртового читання, на різних зборах, вечірках тощо.

„Селянка України“. Ч. 17, 15/IX 1926 р.

Степана Руданського знають широкі кола читачів, бо байки його та приказки увійшли майже до всіх читанок, декляматорів, хрестоматій. Велике число дрібних його творів зачіпає всі боки життя, особливо ж дістається попам, чортам, різним забобонам тощо.

Правда, всі ці твори стосуються часів давніх, бо Руданський жив і працював у 60 роках минулого століття і для своїх творів у значній мірі використав народню творчість. Селяни с. Хомутинець розповідали, що Руданський, ще буди малим, розпитував людей і записував, де хто знає яке оповідання, байку, приказку.

Народився він на Поділлі, де довше й міцніше зберіглися оці різні народні перекази, байки, легенди. Батько поета був попівського роду, ось чому Руданський так дотепно висміює церковні порядки, вдало оперує з різними релігійними повір'ями, правилами.

Крім байок та приказок не мало у Руданського й поезій ліричних, а поскільки він жив у часи саме тяжкі для українського народу, після розгрому Кирило-Методіївського братства, арешту Куліша, заслання Шевченка і т. ін.—то ж і маємо в його поезії якийсь тон песимістичний. Він жаліється на гірку долю селянську, виливає свою тугу в поезії та в піснях. Значна частина його поезій покладена на ноти й тепер усім відомі, яко пісні („Повій вітре на Україну“, „Ти не моя, дівчино

ШНА
Крб. Коп.

дорогая", „Та гей, бики“). Друга частина книжки присвячена приказкам. Єсть тут про мужиків, запорожців, циган, шляхтичів, німців, турків, мазурів, рабинів, попів, ксьондзів і т. ін. Ця частина найцікавіша в книжці. Багато з них широко відомі всім, як скажемо, про ту верству, що за неї зачіпився мужик і каже: „ото бісова тіснота“, про бабу й страшний суд, засідателя, жалібного дяка „аби душа чиста“, „чи далеко до Києва“ і т. ін. В кінці маємо байки та історичні поеми: Павло Полуботко, Павло Апостол, Вел'ямин, Цар-соловей, Заклята дочка, Тополя, Верба. Історичні поеми подано в уривках, а баляди та байки не скорочено і наведено повністю.

Книжка має передмову Ів. Лизанівського про життя та творчість поета. Перед цим коротко схарактеризовано той час, що за нього жив поет. Такий вступ дає надзвичайно багато читачеві, бо, звичайно ж, одної біографії поетової ще мало, щоб зрозуміти характер творчости.

Хоча значна частина тем байок та поезій Руданського в значній мірі вже застаріла, а проте його особливо антирелігійні поезії, його ліричні вірші—ще й нині мають значний інтерес, ще й тепер їх слід використовувати на різних вечірках, зборах тощо. Поза цим загалом твори Руданського уявляють значну цінність і можуть з успіхом бути використані для голосного читання в хатах-читальнях, сельбудах.

Видано книжку добре.

Мих. Биковець. „Комсомолец України“.

Ч. 102 (113). 14/IX 1926 р.

Старицька-Черняхівська Л. Іван Мазепа
(історична п'єса, написана білим віршом). —

Стефанік В. Новелі. (Нові, ще недруковані). —

„Стефанік є такий же український клясик, як і Шевченко, Мирний, Коцюбинський, Франко. Стефаніка залюбки читають скрізь по Україні“—так пише В. Коряк у своїй „Українській літературі“. І це безумовна правда. І не лише читають, а й ждуть кожного його написаного слова. Пише Стефанік мало, і ця його збірка, в якій поміщені нові твори Стефаніка, друковані і ще недруковані, це гарний подарунок українському читачеві від нашого автора.

ЦІНА
Крб. Коп.

Туган-Барановський М. Оповідання без назви. (Силуети).—96 стор. — 50

Зміст: Життя і смерть Араш Ку. Тихий притулок капітана Щуровського. Чашка кави з Ротонді. Коли говорить любов. На вулиці Гамбета, побіля Пер-Лашезу. Дурень. Чорна борода.

Франко Ів. Зів'яле листя. Лірична драма.—107 стор. В папці — 60

Пірнавши в море особистого життя герой „Зів'ялого листя“ і тут не знаходить відгуку збільшеній чутливості своїй, гинучи в повній самотності. Вся лірична драма і відбиває наростання цього почуття, а потім розчарування, прагнення забуття й загибель. Глибокий ліризм, високомистецька форма цієї збірки роблять її окрасою не тільки української, але й світової ліричної поезії.
Ол. Дорошкевич. Підручник історії української літератури.

Хоткевич Гн. Авірон. Повість.—96 стор. . — 30

Хоткевич Гн. Сердечна опіка. Оповідання.—32 стор. — 15

Хуторський П. Трактори. Повість. . . . 1 20

Яновська Л. Вибрані твори, з автобіографією авторки — —

Любов Яновська почала писати як побутова письменниця. Але поволі побут у її творах відсувається на задній план, автор змальовує психологічні моменти, цікавиться питаннями особи, людини, але це все ставить у певні побутові рамки. Хоч кругом важкі умови життя, тяжкі будні, але людина прагне щастя, гониться за ним, чи здобуде вона його чи ні. Малюнки в Яновської не позбавлені яскравості й оповідання і повісті її читаються легко. Автобіографія, яку написала хора авторка до цього видання, надзвичайно цікава, знайомить читача з тими культурними умовами, серед яких працювало старше покоління наших культурних працівників.

ЦІНА
Крб. Коп.

Ярина В. Роси. Проза. Посмертна збірка
з портретом автора.—104 стор. . . . — 70

Зміст: Чортова машинка. Вася-Губе-
натор. Роси. Абдукадиrowe одружіння.
Володькова мрія. Треба. Через любов.
За червону краватку. Плян містера Рока.

У цій другій книжці небіжчика В. Ярина, що
помер не встигнувши виявити себе як письменник,
менше того хоробливого настрою, яким була
просякнена його перша збірка „Людяні деталі“.
Мабуть це є наслідок відповідного добору. Та
й крім цього, видно, що до збірки „Роси“ речі
добирано старанніше. Це загалом робить збірку
суцільнішою.

„Критика“. Ч. 10. 1928 р.

ЦІНА
Крб. Коп.

ДРАМАТИЧНІ ТВОРИ

Винниченко В. Великий секрет. Комедія на 4 дії.—104 стор. — 60

Вийшла друком нова п'єса В. Винниченка, один з тих творів, що написав їх драматург закордоном і надіслав друкувати до Радянської України.

В п'єсі змальовується життя буржуазії.

Дієва цікавість п'єси зосереджена навколо питання: хто з двох небожів капіталіста Дюрандо отримає велику спадщину. щось із 200 мільйонів, що він її лишив по смерті...

Виставити п'єсу „в сатиричному розумінні“ кожному радянському режисеру не буде трудно, — п'єса має непоганий матеріал для цього.

Д. Сірий. „Культробітник“. Ч. 23-24. 1926.

Комедія Винниченка „Великий секрет“ написана французьким стилем із чисто французькою легкістю... Тло п'єси — це розклад країни: шахраї, авантюристи, боротьба за гроші, за спадщину, шлюб без кохання, як комерційна річ. Ці соціальні моменти Винниченко добре виявив і надав їм дуже цікавих рис...

„Великий секрет“ справляє таке враження, що його написано для французького театру, і змістом вона скидається на переклад.

Автор добре, з великою майстерністю подає діалог і дуже гарні кінцівки актів.

„Пролетарська Правда“. Ч. 37. Київ. 14/II 1929 р.

Винниченко В. На д. П'єса на 4 дії—108 стор. — 70

Мамонтов Я. Ave Maria. Трагедія в 5 актах.— 78 стор. — 40 Р

Мамонтов Я. Княжна Вікторія. Трагікомедія на 3 розділи — —

Хоткевич Гн. О полку Ігоревім. Історична п'єса на 7 картин.—96 стор. . . — 40

Це драмована інтерпретація відомого твору нашого старого письменства. Князі і значні особи розмовляють літературною книжною мовою того часу, а український люд розмовляє народною мовою. П'єса написана гарно й робить сильне враження. П'єса написана сценічно, з особливим музичним тлом, з багатьма масовими сценами. Дозволено до вистави по великих театрах.

Всі ці п'єси за постановою Вищої Науково-Репертуарної Ради при Відділі Мистецтв Головоплітосвіти НКО УСРР до вистав дозволено.

БІБЛІОТЕЧКА УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ СЕЛЯНСЬКИХ І РОБІТНИЧИХ КНИГОЗБІРЕНЬ

за ред. Т. Черкаського

ЦІНА
Крб. Коп.

- Глібов Л.** Байки. З передмовою Т. Черкаського.—148 стор. — 45
- Бордуляк Т.** Перший раз. Оповідання: Перший раз. Для хорого Федя. Діти. Самітня нивка. „Ось куди ми підемо, не-бого!“ Бузьки. Дяк Гриць. Жебрачка. 72 стор. — 35

Тимофій Бордуляк народився і працював у Галичині. Він вийшов з села і списав село в праці, в нужді, в горі. І таке воно в нього природне, немов живих людей бачиш у злиденних буднях. В кількох оповіданнях цієї збірки воно й змальовано.

„Геть Неписьменність“. Ч. 9-10. 20/VI 1926 р.

- Кобилянська О.** За готар. Оповідання: За готар. Юда. Битва.—64 стор. . . . — 25
- Кобринська Н.** Виборець. Оповідання: 44 стор. — 20

За Галичину наші селяни мало знають. Мало вони знають, як мордується наш рідний брат, галицький селянин, у ярмі польських панів і з ними суших. І не даром герой оповідання „Виборець“, Яким, каже: „Один робить, працює, а другий лиш забавляється на цім світі... Мужик му-сить усіх годувати... Панам легко живеться на світі, а ти, хлопе, на них роби!“

Польські пани, економічно пануючи в Галичині і ще до того будучи великими націоналістами, за всяку ціну намагаються колонізувати край через польський суд, церкву, школу й т. ін. Польський націоналізм особливо виявляється підчас виборів до парламенту. Поодинокі пани-полячки вкраплені серед українського селянства. Поляків мало, а українців-селян багацько; отже, полякам треба зібрати голоси з українців-селян на свою користь. Поляки вживають усіх заходів: гроші, підкупи, загрози—це все мобілізується, щоби перетягти на свій бік селянство. Галицька інтелігенція, що-прав-

ЦІНА
Крб. Коп.

да, по своєму розумі інтереси села, всю боротьбу веде головне за національне пробудження й виступає, як представник української нації. І от починається передвиборна боротьба за голоси, кому їх дати—чи полякові, чи українцєві.

В оповіданні „Виборець“ змальовано цю боротьбу: обстановку виборів, підкупів, агітації і т. ін.

Кобринська Наталя народилась у Галичині, на селі (1855 р.), добре знає село, знає селянина і ту боротьбу, що довелося вести селянам-галичанам (у 80-90 р.р. мин. стол.), „Виборець“ наочно це доказує... Книжки Кооперативного В-ва „РУХ“ видані недорогою ціною („Виборець“— 20 коп.) і, значить, доступні кожному.

„Червоний Шлях“. Зінов'ївськ.
№ 92 (1186) за 11/VII 1926 р.

Кониський О. Спокуслива нива. Оповідання.—76 стор. — 30

Автор подає нам життя села семидесятих-вісімдесятих років минулого століття. Проте воно вражає і сучасного читача, бо типи глитаїв, злидарів, що їх виобразив Кониський, недавно були на наших очах, а почасти й тепер є.

„Геть Неписьменність“. Ч. 9-10. 20/VI 1926 р.

Ковалів Ст. Ройтів шиб. Оповідання: Ройтів шиб. Суєта про насущний. Куфа з араком. 80 стор. — 30

Левицький М. Землиця рідна. Оповідання: Землиця рідна. „Заєць“. Тяжка дорога. Забув. Злочинниця. Порожнім ходом. Щастя Пейсаха Лейдермана. Деда.—84 стор. — 35 P

Маковей О. Клопоти Савчихи. Оповідання.—64 стор. — 30

О. Маковей у кращих своїх творах у гумористичній формі відбиває міщанське життя, побут, їхній вузький світогляд, егоїзм і т. ін.

В „Клопотах Савчихи“ автор розказує нам, як різничка Савчиха хотіла „в пани витягти“ свого сина Михася. „Най люди бачуть і знають, най їх в очі коле“,—ось мотиви, що примушували Савчиху вчити Михася і дочку Галенку, як лиш та підростає, в панське вбирати. Науки Михасєві не давалися. Михась не довчився і шкодує Савчиха не за тим, що Михась буде невчений, неосвічений, а за тим, що люди сміятимуться.

ЦІНА
Крб. Коп.

Цікаво почитати „Клопоті Савчихи“, а найбільше тепер, бо „міщанство“, як ніколи, заважає нам будувати новий побут, нове життя, бо міщанство ще має свої корінці не тільки в місті, але й на селі буває.

„Червоний Шлях“. Зінов'ївськ.
Ч. 90 (1184) за 4/VII 1926 р.

- Маркович Д. У найми. Оповідання: У найми. На Вовчому хуторі. Шматок. Іван з Буджака. Два платочки.—56 стор. . — 20 Р
- Черкасенко С. Вони перемогли. Оповідання: Вони перемогли. Побачення. Юдита. Сашків кінець.—80 стор. . . . — 35

Збірник оповідань, що мають важке, нужденне робітничє життя на шахтах Донбасу перед 1905 р. Книжку видано гарно. Шрифт виразний і чималий розміром. Так по змісту, як і формою викладання книжка буде зрозумілою для малописьменного читача.

„Геть Неписьменність“. Ч. 9-10. 20/VI 1926 р.

Народня бібліотека вид. „РУХ“ хоч частиною заповнює ту прогалину, яка так болісно відчувається увесь час, особливо на селі, а саме—брак дешевих і приступних книжок наших старих письменників, що скарби слова їх ще й досі для народу були закриті.

Кожна книжка цієї бібліотеки містить вибрані твори якогонебудь письменника та коротенький життєпис його і вступну статтю до збірника. Досі вийшло коло десяти книжок.

Дмитро Маркович та Модест Левицький працювали й жили, між іншим, і в нас на Волині й добре знали життя народне. Твори їх присвячено головним чином робочому людові, бідності й усім, що попали під тяжке колесо визиску. Селянин, наймит, сирота—ось головні герої цих творів, простих, але щирих, перейнятих любов'ю до всіх покривджених. Мова творів чиста й хороша.

Степан Ковалів—галицький письменник, сам учитель, із селян. Свідок неймовірного гніту й визиску галицьких селян і робітників, він подає такі жахливі картини з життя робітників на відомих Бориславських копальнях, що нам стає ясно, чому цей багатий край, „галицька Каліфорнія“, для робочого люду гірше пекла.

ЦІНА
Крб. Коп.

Не забуває вид-во „РУХ“ і за дівчату, що потребує доброї книжки для читання поза школою. Збірник байок славетного байкаря, Глібова, здається, зараз у нас чи не найповніший. Це дуже гарний подарунок для дівчати середнього віку. Придатний він і для дорослих, бо типи, дійові особи байок завжди зустрічаються в суспільстві. Стане цей збірник у пригоді й для вечірок шкільних, для інсценізацій, що їх так люблять не тільки діти, а й дорослі.

Усі книжки видано дуже дбайливо на доброму папері, чітким друком і недорого. Вони цілком варті, щоб їх як найбільше поширити.

П. Ришківський. „Нове Село“.

Ч. 28 (153). 7/IV 1927 р.

Ганна Барвінок. Квітки з сльозами.	—	—
Мирний П. Казка про правду і кривду. День на пастівнику	—	—
Нечуй-Левицький Ів. Рибалка Панас Круть.	—	—
Яновська Л. Смерть Макарихи	—	—
Дніпрова Чайка. Плавні горять та інші новелі.	—	—
Мартович Л. Мужичья смерть.	—	—
Яцків М. У наймах	—	—
Григоренко Гр. Батько.	—	—
Леонтович В. Абдул-Газіс.	—	—
Тесленко Арх. Страчене життя.	—	—

ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІОТЕКА ДЛЯ ДІТЕЙ

Винниченко В. Бабусин подарунок. Оповідання. 3 ілюстр. П. Лапина. 48 стор.	—	35
Винниченко В. Федько Халамидник. Оповідання. 3 ілюстр. П. Лапина. 40 стор.	—	25
Воронин Пр. Радивонка. Оповідання. — 20 стор.	—	10
Воронин Пр. Щасливий день Флора. Оповідання. — 40 стор.	—	20
Грінченко Б. Без хліба. 3 ілюстр. П. Лапина. — 24 стор.	—	15 Р

Держ. Наук.-Методол. Комітет НКО УСРР дозволив до вжитку в дитячих книгозбірнях установ соцвиху

	ЦІНА	
	Крб. Коп.	
Грінченко Б. Грицько. Украла. Ілюстр. П. Лапина.—20 стор.	— 10	Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР дозволив до вжитку в дитячих книгозбірнях		
Грінченко Б. Екзамен. 3 ілюстр. художн. П. Лапина.—16 стор.	— 10	Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР дозволив до вжитку в дитячих книгозбірнях установ соцвиху		
Грінченко Б. Ксеня. Ілюстр. П. Лапина.—24 стор.	— 10	Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР дозволив до вжитку в дитячих книгозбірнях		
Грінченко Б. Непокірний. 3 ілюстр. П. Лапина.—24 стор.	— 15	Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР дозволив до вжитку в дитячих книгозбірнях установ соцвиху		
Грінченко Б. Сам собі пан. Ілюстрації П. Лапина.—28 стор.	— 15	Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР дозволив до вжитку в дитячих книгозбірнях установ соцвиху		
Грінченко Б. Сестриця Галя. Ілюстр. П. Лапина.—16 стор.	— 10	Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР дозволив до вжитку в дитячих книгозбірнях		
Оленіч-Гнененко. Йоська. 3 малюнками худ. Мрії.—16 стор.	— 15	
Перелісна К. Одарка. Малюнки П. Москаленка.—48 стор.	— 25	Р
Держ. Наук.-Методолог. Комітет НКО УСРР по секції Соцвиху дозволив до вжитку в книгозбірнях установ соцвиху		
Тодосів В. (За Гете). Лис Микита. Мал. П. Лапина.—96 стор.	— 65	
Франко Ів. Ворони і сови. Мал. П. Лапина.—48 стор.	— 35	Р

Книжка ця належить до тих чудесних казок, які вмів так просто й цікаво розказувати Франко. В „Воронах і совах“ мова мовиться про боротьбу ворон із совами за своє існування, за хитрощі, хист у боротьбі. Всі людські здібності в особі птахів виявлено.

Треба сказати, що Франка в нас шанують і люблять. І це на ділі показало видавництво „РУХ“, що видало чепурно, чистенько, з прекрасними малюнками, книжечку І. Франка.

„Червоний Шлях“. Зінов'ївськ, Ч. 90 (1184) за 4/VII 1926.

КООПЕРАТИВНЕ ВИДАВНИЦТВО РУХ

Харків, вул. 1-го Травня, 10/11. Тел. 29-84

ВИДАННЯ ТЕАТРАЛЬНОЇ БІБЛІОТЕКИ

Всі п'єси згідно з постановою Вищого Науково-Репертуарного Комітету Відділу Мистецтв НКО УСРР до вистав дозволено.

	ЦІНА Крб. Коп.
1. Карпенко-Карий. По-над Дніпром. Драма на 5 дій.	— 25 Р
2. Кропивницький М. Глитай, або ж павук. Драма 4 дії.— Вид. 2-е	— 20 Р
3. Карпенко-Карий. Батькова казка. Драма на 5 дій.	— 17 Р
4. Винниченко В. Молода кров. Комедія на 4 дії	— 25 Р
5. Карпенко-Карий. Наймичка. Драма на 5 дій.	— 20 Р

Дівчина сирота поневіряється в наймах, з неї знущаються, б'ють її. Особистого життя для неї майже нема. Нарешті глитай, до якого вона потрапляє в найми і що давно вже вподобав ці чорні очі та гнучкий стан—згвалтовує її.

З сорому та образи за своє покалічене життя наймичка кидається в річку. П'єса справляє сильне враження. До постановки не важка.

„Сільський Театр“. Ч. 2, 1927 р.

6. Карпенко-Карий. Чумаки. Комедія на 4 дії.	— 20 Р
7. Карпенко-Карий. Лиха іскра. Драм. поема на 5 дій	— 20 Р
8. Карпенко-Карий. Хазяїн. Комедія на 4 дії.— Вид. 2-е.	— 30 Р

Після знищення кріпацтва багатіти за рахунок селянства може не лише дворянин-поміщик, а й свій-таки брат селянин. Вилазить він поволі: там десятинки зо дві землі прикупить, там воликів за безцінь придбає, візці в кошару зажене.

Дивись,—уже й хазяїн на всю губу: живе по панському, дочка в пансіонах учиться. Та самого багатства мало, ще й гонору треба та пихи панської. Про такого „хазяїна“, Пузиря на ймення,

ЦІНА
Крб. Коп.

оповідається в цій комедії. Дуже яскраво в ній намальовано зди́рства, зну́щання над селянами, само́дурства та примхи ха́зяйчиків. Ха́зяїн з-за ради грошей нічого не пожа́ліє, навіть своїх рідних—брата та дочку.

Декорації нескладні: кімната поміщицького будинку, сад. Убрання сучасні—міщанські й селянські. Чоловіків у п'єсі бере участь—14, жінок—4.

Отже, комедію цю цілком може виставляти драмгурток середньої сили. Як п'єсу, що вдало змальовує соціальні відносини за старих часів на селі, її треба радити сільському театрові.

„Сільський Театр“. Ч. 4, червень 1926 р.

9. Тогобочний І. Борці за мрії. Драма на 4 дії. Вид. 2-е	— 25	Р
10. Винниченко В. Панна Мара. Комедія на 4 дії	— 25	Р
11. Мамонтів Я. У тієї Катерини. Драматична карт. на 2 одміни. Видання 3-е. —	15	Р
12. Франко І. Майстер Чирняк. Комедія на 1 дію. Вид. 2-е	— 15	Р
13. Франко І. Будка ч. 27. Драма на 1 дію. Вид. 2-е	— 15	Р
14. Франко І. Украдене щастя. Драма на 5 дій. Вид. 2-е	— 20	Р
15. Мольєр Ж. Все не в лад. Комедія на 5 дій.	— 18	Р

...В цій веселій комедії багато цікавих дотепів, що примушують навіть при її читанні радісно сміятись. До вистави п'єса не важка, хоч у ній і 5 дій. Декорацій багато не треба: всі такі п'єси можуть виставлятися в сукнах, міняючи тільки меблі та переставляючи, скажемо, лихтаря на вулиці, написи біля дому тощо. До легкості постановки спричиняються й невелика кількість людей зайнятих у цій п'єсі.

Отже, з цього видно, що цю п'єсу можна ставити й на селі.

Вона дасть гурткові змогу попрацювати над собою, а глядачам розвагу, а всіх укупі познайомить з славетним автором цієї п'єси, комедійником Жаном Мольєром.

„Сільський Театр“. Ч. 3, 1926 р.

		ЦІНА	
		Крб. Коп.	
16.	Мольєр Ж. Ото ревності! Комедія на 1 дію	— 13	Р
17.	Черкасенко С. Повинен. Драматичний етюд	— 12	Р
18.	Франко І. Учитель. Комедія на 3 дії. Вид. 2-е	— 25	Р
19.	Мольєр Ж. Любовна досада. Комедія на 5 дій	— 15	Р
20.	Володський А. Панна штукарка. Комедія на 3 дії	— 20	Р
21.	Карпенко-Карий. Сто тисяч. Комедія на 4 дії	— 20	Р
22.	Карпенко-Карий. Розумний і дурень. Комедія на 5 дій	— 20	Р
23.	Карпенко-Карий. Гандзя. Драма на 5 д. —	20	Р
24.	Карпенко-Карий. Житейське море. Комедія на 4 дії	— 25	Р
25.	Старицький М. За двома зайцями. Комедія на 4 дії	— 25	Р

... Автор глузує з міщанства, що пнеться в великі люди і заради цього дозволяє себе дурити різним шахраям, а разом з цим оповідає про пригоди місцевого авантюриста Голохвостого, що одразу хоче скористатись з двох випадків і жадного не використав. Дивиться п'єса з інтересом. Прості декорації, відсутність будь-яких театральних мудрувань дають можливість кожному драмгурткові, коли є відповідні виконавці, виставляти цю комедію.

„Сільський Театр“. Ч. 3, 1926 р.

26.	Шекспір В. Комедія помилок. Комедія на 5 дій	— 15	Р
27.	Старицький М. Маруся Богуславка. Драма на 5 одмін.	— 20	Р
28.	Мирний П. Лимерівна. Драма на 5 дій. —	20	Р
29.	Кшивошевський К. Чорт та шинкарка. Комедія на 3 дії	— 30	Р
30.	Мамонтів Я. Коли народ визволяється. Трагедія на 4 акти	— 30	Р
31.	Куліш Ів. Маленький Горбань. Дитяча п'єса на 3 картини	— 15	Р

	ЦІНА Крб. Коп.	
32. Мамонтів Я. Чернець. П'єса на 2 одмі- ни. Вид. 2-е	— 15	Р
33. Мамонтів Я. Роковини. Драм. етюд. Вид. 2-е	— 20	
34. Бергер Г. Потоп. Комедія на 3 дії.	— 25	Р
35. Старицька-Черняхівська Л. Жага. Драма. на 5 дій	— 30	Р
36. Запольська Г. Моральність пані Дульської. Комедія на 3 дії.	— 30	Р
37. Гехтман І. Суд у театрі Шатле. П'єса на 1 дію	— 15	Р
38. Гехтман І. Остання барикада. П'єса на 1 дію	— 15	Р
39. Міхаеліс Я. Революційне весілля. Драма на 3 дії	— 30	
40. Мислінський І. „Общепонятна“ мова. Шарж на 1 дію	— 15	Р
41. Ванін І. „Святої ночі“. Драма на 1 дію. Батько. Драма на 1 дію	— 15	Р
42. Яровий М. Страждання кузні. П'єса на 3 дії	— 15	Р
43. Холодногорець І. В чужому таборі. П'єса на 5 дій	— 20	
44. Карпенко-Карий. Бурлака. Драма на 5 дій	— 25	
45. Карпенко-Карий. Суєта. Комедія на 5 дій	— 35	

Карпенко-Карий — найвидатніший з наших старих драматургів, до того один з основоположників і організаторів староукраїнського побутового театру. П'єси його поміж інших п'єс старого театру найвидатніші. А цінність їхня полягає

ЦІНА
Крб. Коп.

найбільше в глибокій життєвій правдивості та глибокому соціальному змісті. Жив К.-К. за часів ламання старого укладу життя й економіки, після скасування кріпацтва та зародження нових форм, зросту промисловости та зміцнення капіталу. В своїх творах він відбивав ті процеси, що відбувалися в українському селі в зв'язку з перебудовою життя. Майже вся його творчість пересякнута незламаним протестом проти хижачтва дукарів. Він сміливо знімав голос в оборону скривдженого люду—наймитів та бідняцтва. В думках про суспільне життя він не мав певної ясности і найбільше виявив свій народницький світогляд (а мав він тісні зв'язки з українськими народниками). Такі його п'єси „Хазяїн“, „Понад Дніпром“, „Суєту“ треба поставити трохи осторонь від цих п'єс... Гостра сатиричність п'єси та інші її добрі якості (безперечна художність, видатна театральність, тощо) становлять її поміж кращих п'єс.

„Сільський Театр“. Ч. 4 (14), 1927 р.

46. Мамонтів Я. Веселий Хам. Драма на 3 дії	— 25
47. Волгін Б. Митро Шахтяр. Драма на 5 дій	— 15
48. Старицька-Черняхівська Л. Розбійник Кармелюк. П'єса на 5 дій	— 40

Розбійник Кармелюк був ватажком повстанців з селян-кріпаків, що на початку 19 століття впродовж кількох років грабували і палили панів Поділля,— про нього є кілька напівлегендарних оповідань, що співають йому славу народного оборонця, борця проти кріпацтва.

... П'єса Старицької-Черняхівської—перший великий драматичний твір про Кармелюка—належить до психологічних драм, де вся суть твору скупчується на переживаннях однієї особи, героя п'єси... В руках доброго режисера з цього матеріалу може вийти непогана вистава.

„Сільський Театр“. Ч. 9, 1926 р.

П'єса малює боротьбу казкового розбійника Кармелюка з багатіями і всіма, хто кривдив бідноту.

„Геть Неписьменність“. Ч. 9-10, 20/VII 1926 р.

49. Лангман. А. Розплата. Драма на 3 дії. —	25
50. Васильченко С. На перші гулі. Мал. на 1 дію	— 15

	ЦІНА Крб. Коп.
51. Васильченко С. Зіля Королевич. Етюд на 1 дію	— 15
52. Васильченко С. Недоросток. На- родня юмореска на 4 дії	— 20
53. Васильченко С. Не співайте, півні. Мал. на 3 дії	— 20
54. Васильченко С. В холодку. Мал. на 1 дію	— 15
55. Рябіков О. Селькор. П'єса на 3 дії.	— 25

П'єса досить цікава і не вимагає складної постановки. Драматичним гурткам при сельбудах і хатах-читальнях корисно з нею ознайомитися.

„Геть Неписьменність“. Ч. 9-10. 20/VII 1926 р.

56. Кропивницький М. Невольник. П'єса на 5 дій	— 20
57. Карпенко-Карий. Мартин Боруля. Комедія на 5 дій	— 30
58. Лідянко М. Запалахкотіло. П'єса на 3 д.	— 15

П'єсу написано досить стисло, розмови збудовано цікаво... П'єса матиме успіх у сільських глядачів.

„Сільський Театр“. Ч. 5-6. 1926 р.

59. Слобожанський П. Тарас Шевченко. Біографічні карт. на 3 дії з апофеозом.	— 15 Р
---	--------

З біографії Т. Г. Шевченка взято 3 моменти: 1) Шевченко — козачок у пана Ангелгарда, що захоплюється малюванням та мріє про вільне життя, а пан Ангелгард лущує його за кожну дрібницю; 2) Шевченко — студент серед друзів і земляків, закоханий у героїчне минуле України та повний ненависти до кріпацтва. На цей час він уже автор „Кобзаря“. Є слава, є популярність, але нема грошей і 3) Шевченко — салдат, засланий за свої вірші й переконання в Новопетрівську фортецю. Він терпить гніт та утиски від начальства, а потай продовжує своє улюблене діло — пише поезії. Автор п'єси, зупинившись на цих трьох моментах з життя Шевченка, зумів подати коротку біографію поета, вклавши її в його власні уста.

ЦІНА
Крб. Коп.

П'єсу Слобожанського, що дуже вдало підкреслює соціальні моменти та подає матеріал про різні періоди з життя й творчості Шевченка, цілком і з успіхом можна виставляти на кону сельбудівського чи клубного театру. Вірші в п'єсі підібрано дуже вдало. Режисер може скоротити їх кількість, коли знайде в тому потребу.

„Сільський Театр“. Ч. 9, 1925 р.

60. **Старицька-Черняхівська Л.** На передодні. П'єса на 1 дію — 20
61. **Серафимович А.** Мар'яна. П'єса на 4 дії — 35

П'єса малює шматок життя селянського, до якого бурхливим струмком влилась революція. 1918 рік. Громадянська війна. Війська сновигають по країні.

Сім'я селянська через свою темряву, невідомість та агітацію попів, крамарів — негативно ставиться до революції і зокрема до Червоної армії.

Лише невістка Мар'яна, якій глибоко на душу впали слова чатового Павла — зрозуміла, повірила революції. А коли приходить з полону Мар'янин чоловік, несучи з собою старі погляди, — „ти забула, що ти мені жінка вінчана, що схочу те й зроблю з тобою“, — а більшовиків дає „харци-зяки, голоштанники“ — не витерпіла цього Мар'яна і втікла від цього життя.

П'єса для селянської сцени добра. В ній багато типового — побутового, селянські міркування, сварки — на фоні революції дуже добре, хорошою живою мовою передано. Виведено „типи“, яких ще й тепер можна в селі часом знайти.

„Червоний Шлях“. Зіновівськ, Ч. 115 (1208). 30/IX 1926.

62. **Улагай-Красовський Л.** Вій. Фантастичне видовище на 4 дії — 35

Видовище „Вій“ Улагая-Красовського — це спроба осучаснити клясичну річ, влити в старі міхи нове вино нового змісту. Подекуди цей „Вій“ може здатися навіть соціальною сатирою. Але це не головне. Головне сміх, як можна більше здорового сміху. Автор користується усіма можливими засобами, щоб було весело всім, і акторам, бо й для них він дає силу-силенну імпровізаційного матеріалу... П'єсу написано прекрасною

ЦІНА
Крб. Ком.

українською мовою, з невеликим, правда, нахилом вживати шляхетних виразів... Щодо форми, то зроблено п'єсу в стилі правдиво-побутовому.

„Сільський Театр“. Ч. 9, 1926 р.

П'єса написана досить гарно. Побутові сцени — яскраві. Наприклад: у 3-ій дії сценка в ресторації — надзвичайно цікава. Тут автор виявив хист до малювання масових сцен. По всій п'єсі розсипано багацько гарних, влучних виразів. Мова, якою написана п'єса, легка, особливо гарно написані вірші. Вся п'єса викликає щирий, здоровий сміх.

Взагалі ж можна побажати, аби й надалі з'являлись подібні твори, пристосовані до сільської сцени.

„Червоний Шлях“. Зінов'ївськ, Ч. 112 (1205). 19/IX 1926 р.

63. За Коцюбинським М. Блудні вогні.
П'єса на 5 дій — 40
64. Товстонос В. Скибині діти. П'єса
на 3 дії — 20

П'єса оповідає про оновлення ікон. На цю тему вже написано багато п'єс, а тому кожна нова мусить підходити до цього питання по-новому, мусить виявляти нові прийоми, що ними задурюють голови селянства.

Товстонос не подає жодних нових рис, ані в подіях, ані в характерах дійових осіб. Навпаки, він малює нові положення і водночас міцно дотримується шаблону, що його встановлено ще за старого часу. Але в тих межах, що їх накреслив собі автор, п'єсу витримано добре і з боку ідеологічного, і з боку художнього.

... П'єса має в собі багато рис нового побуту. Характери дійових осіб та обстановка дії не складна: по силах кожному драмгурткові.

„Сільський Театр“. Ч. 5-6, 1926.

...Складена п'єска без високих фраз, без демонстративних жестів. Всі три дії проходять у спокійних побутових тонах. Цим п'єска в порівнянні з бутафорсько-крикливими ура-дотепами вииграє навіть з боку ідеологічного.

ЦІНА
Крб. Коп.

Тим більше вона виграє з боку технічного, не вимагаючи багату реквізиту й дійових осіб.

При теперішньому репертуарі сільського театру п'єска В. Товстоноса є досить цікавою і не помішало б сельбудинкам, хатам-читальням та сільським комсомольським клубам її набути. Це тим більше, що написано п'єску в таких тонах (без крикливості, демагогічних фраз), що й звичайний собі селянин з охотою дивитиметься.

„Культура і Побут“. Ч. 29, 18/VII 1926.

Репертуар сільського театру занадто обмежений. Хороших п'єс обмаль. Скибині діти — п'єса В. Товстоноса — для сільського театру коштовне придбання. Річ у тому, що п'єса ця досить „портативна“, невеличка (на 3 дії), веселенька, нема нудних часом „істеричних“ монологів, простенькою мовою викладена і головне — не потребує ані якихось особливих декорацій, ані десятків „дійових осіб“, якогось реквізиту і т. ін.

Крім того вона впливає на глядача й читача і звичайнісінько криє „мокрим рядном“ дурисвітів і тих, хто їм вірить.

П'єса малеє шахрайство двох ледарів (манаха й бувшого гайдамаки), що сидять на шиї в старого батька й хочуть використати батькову віру в чудеса всякі. Але проти цього повстала дочка-вчителька й син.

Між цими двома силами, що претендують на керівництво звичайним консервативним селом (репрезентованим в особі батька — Скиби) і йде боротьба на протязі всієї п'єси.

Радимо нашим сельбудам набути собі цю п'єску тим паче, що й донині по селах ще чимало і дурисвітів, і дурниць, і віри в усякі чудеса і „знаменія божі“.

Книжку видало кооперативне видавництво РУХ (Харків, вул. 1 травня, 10). Недорогою ціною — 20 коп.

„Червоний Шлях“. Зінов'ївськ, Ч. 97 (1191).
29/VII 1926 р.

65. Улагай-Красовський Л. Обзолотились. П'єса на 3 дії — 30

Суть п'єси така: стара генеральша і дочка її Капочка, звичайно, не хочуть кидати насидженого гнізда. Дім, де вони живуть, має перейти до селян і от, за допомогою пройдисвіта куркуля Сухоребенка додумались... одружитись по-„совєтські“ зі

ЦІНА
Крб. Коп.

своїми наймитами Стецьком і Грицьком. Це спеціально на те, щоб одружившись спасти свій дім, скласти комуну і користуючись правами комуні, розбагатіти, „обзолотитись“ за державний кошт.

П'єса сама по собі не скучна. Єсть навіть трюки (лягання серед полу на живіт). Нема довгих монологів, діалоги трапляються чіткі і часом припорошені хорошим юмором. У всякім разі глядач сільський не скучатиме, коли глядітиме п'єсу „Обзолотились“, тим паче, що вона відбиває стик двох мирів десь у глухому селі.

Найбільше цю п'єсу можна тепер ставити на селі, бо якраз рішуче виселення недобитків панських на черзі дня.

„Червоний Шлях“. Ч. 109 (1102). 9/IX 1926.

66. **Снісарський Ів.** Церковний староста. П'єса на 3 дії — 20
67. **Матвієнко та інші.** Опеклися. П'єса на 3 дії — 30 Р

... „Опеклися“ є річ безумовно придатна для постановок на селі та в міських клубах, краша за інші.

„Плужанин“. Ч. 1, 1927.

68. **Холодногорець І.** Хто не ризикує. Комедія на 4 дії — 25 Р

Автор п'єси добре знає побут дрібного міщанства, спекулянтів, непевних типів на околицях міст, а злодіїв, раклів тощо. Він знає їхню мову, нехитрі засоби „обертати копійки на п'ятаки“.

Автор виявив уміння зарисовувати типи, розвивати інтригу, — словом, п'єса, не претендуючи на оригінальність, дає побутову картину із життя дрібних шахраїв нашого часу, що її взято під поглядом сатирика.

Маюючи дрібно-міщанське багно, І. Холодногорець дав згусток міщанства „найвищої проби“, „ракловських засобів наживи“ та „ховання конців у воду“. Фігури дієвих осіб не забуваються. Немає в них чогось ненатурального, шаржованого. Певно, що п'єса на сцені зацікавить глядача і матиме у клубах і на сільській сцені певний успіх. П'єсу можна порадити ставити на сцені. Постановка не складна, ролі легкі.

„Сільський театр“. Ч. 6. 1928 р.

69. **Старицька-Черняхівська Л.** Останній сніп. Драматичний етюд на 1 дію — 20 Р

		ЦІНА
		Крб. Коп.
70.	Кочерга Ів. Фея гіркокого мигдалю. Комедія на 4 дії	— 40
71.	Могем та Колтон. Седі (Злива). П'єса на 4 дії	— 40
72.	Гоголь - Старицький - Гак. Сорочин- ський ярмарок. Комедія на 5 дій. .	— 40
73.	Карпенко-Карий. Безталанна. Драма на 5 дій	— 25
74.	Старицький М. Оборона Буші. Істор. драма на 5 дій	— 35
75.	Шекспір В. Приборкання норови- стої. Комедія на 5 дій	— 40
76.	Карпенко-Карий. Сава Чалий. Траге- дія на 5 дій і 6 картин	— 30
77.	Старицький М. Циганка Аза. Драма на 5 дій	— 30
78.	Грінченко Б. Степовий гість. Драма на 5 дій	— 20
79.	Россіні. Севільський цирюльник. Опера на 3 дії	— 30

Пристосований до опери текст „Севільського цирюльника“ Бомарше прислужиться й нам: і тим, що дає доброю мовою перекладений текст опери; і тим, що знайомить із своєрідним класиком французької драми; і тим, що молодим вдумливим письменникам дасть на нашому безрепертуар'ї матеріал для студіювання.

150-літній „Севільський цирюльник“ відробивши історичну данину буржуазії, попоробить ще й радянському робітничо-селянському громадянству.

Гр. Михайлець. „Червоний Шлях“. Ч. 11, 1928 р.

80.	Грінченко Б. Ясні зорі. Др. на 5 дій	— 35
81.	Даргомижський А. Русалка. Опера на 4 дії	— 30

		ЦІНА	
		Крб.	Коп.
82. Грінченко Б. Серед бурі. Др. на 5 дій	—	40	P
83. Карпенко-Карий. Підпанки. Драма на 5 дій і 7 одмін	—	30	

„Підпанки“ одна з п'єс Тобілевича, в якій він торкається кріпацтва, з його безправством кріпака й залежністю його долі від примх пана. Та—„не так пани, як підпанки“,—каже народня приказка і Тобілевич показує цих підпанків з їх здирством і нелюдським поводженням.

П'єса далека від нас часом дії, вона неглибока пориваннями до кращого вільного життя, але вона інтересна, як побутова картина з доби кріпацтва.

„Пролетарська Правда“. Київ, 1928 р.

84. Грінченко Б. Нахмарило. Ком. на 4 дії	—	15	P
85. Бізе Ж. Кармен. Опера на 4 дії Лібрето в перекладі М. Вороного	—	—	
86. Грінченко Б. Миротворці. Жарт на 1 дію	—	15	P
87. Ясний О. Шевченкова мова. Гротеск на 3 епізоди	—	15	
88. Грінченко Б. На новий шлях. Драма на 5 дій	—	30	
89. Артемовський-Гулак С. Запорожець за Дунаєм. Оперета на 3 дії. З додатковою дією В. Овчинникова	—	20	
90. Колесниченко. І. Сич. Ком. на 3 дії	—	20	

Василь-незаможник (голова КНС) і Грицько-фабричний задумали відкрити в селі „потребіловку“, але на перешкоді стояв сільський куркуль і крамар Сич з своїм негативним впливом на селян. Тоді вони пішли на хитрощі. Як досвідченому комерсантові, вони запропонували йому завідувати кооперативною крамницею, а коли той, підлещений цим, погодився і навіть власний крам передав до крамниці, і коли таким чином справа організації товариства була закінчена, його дипломатично усунули. Оце коротенький зміст цієї нехитрої комедії.

З сценічного боку п'єсу можна визнати вдалою. Дія розгортається хоч і з деякими затримками, але з певним напруженням. Дія заповнена драматичною акцією і до останнього моменту увага читача весь час напружується, жвавість дії, живі й комічні сценки роблять п'єсу цілком придатною до вистави по клубах і сільбудах.

„Пролетарська правда“. Київ. 1928.

		ЦІНА		
		Крб.	Коп.	
91.	Грінченко Б. На громадській роботі. Драма на 5 дій	—	25	
92.	Шекспір В. Сусідочки з Віндзору. Комедія на 4 дії	—	40	
93.	Бедзик Д. В бабусиних обіймах. Драма на 3 дії	—	25	P
94.	Верді. Аїда. Опера на 4 дії. Лібрето переклад Старицької-Черняхівської	—	45	
95.	Кротович Є. Вовчєня (Лю). Драма на 4 дії	—	40	
96.	Ясний О. Віз ламається—чумакума набирається. П'єса на 4 дії	—	25	
97.	Ходимчук О. Чесна халява. Трагі- комедія на 3 дії	—	25	P

„Чесна халява“. У Макара Макаровича Недотепи в трамваї вкрали 1542 карб., 23 коп. громадських грошей, але йому ніхто не йме віри й всі вважають його розтратником. „Та як же це можливо, — каже Проноза, співробітник Макара Макаровича, — щоб мати на руках скарбницькі гроші й не розтратити їх? Це безглуздя. Так не буває“. Така загальна мораль і на цьому будується низку цікавих епізодів.

Нарешті знаходиться злодій і справа виясняється.

Сюжет такий характерний і злободенний. Побутовою гниллю віє тут від усього. Якесь хороблива похапливість урвати „щось“, де тільки можна, не зважаючи ні на засоби, ні на-що. Розум, честь, совість, — усе тут має ціну лиш настільки, який його грошовий еквівалент. І Тетяна — жінка Недотепи, з своєю мораллю: — „правильно, донечко, хапай“ — і Проноза з своїм лозунгом: „грабуй нагробоване“ — й Кшепшелюцький з своєю умовою за визначені гроші взяти в заклад дочку — все це характерні, хоч і спрощені типи сучасності, рештки тієї бюрократично-міщанської безідейної верстви, що позбавлена всяких перспектив на майбутнє, намагається якнайбільше видерти у сучасності. У таких людей, як Макар Макарович, що — „навіть розтратити по-людськи не зумів“, таких людей, — каже Шкет, — треба у театрі показувати. Авторів безперечно пощастило схопити чимало характерних рис не лише в психології своїх героїв, а і в побуті.

З боку архітектоніки п'єса стоїть досить високо. Дія весь час розгортається динамічно. Навіть та-

ЦІНА
Крб. Коп.

кий незвичайний епізод, як гімнастичні вправи Недотепи після спроби застрілитися—не видаються шаржом.

Персонажі не припускають жодного сумніву щодо свого реального існування, хіба лише один начміліції, але він потрібний був авторові для трохи моралізованого кінця.

На провінційальній сцені п'єса матиме безперечний успіх.

„Пролетарська Правда“. Київ. 1928.

98. Катаєв В. Квадратура кола. Комедія на 3 дії — —
99. Колесниченко Т. За волю і правду. — —
100. Кіршон В. Рейки гудуть. П'єса на 9 карт. — 55
101. Лопе-де-Вега. Овеча Криниця. П'єса на 4 дії — —

„Овеча Криниця“—одна з цікавіших п'єс Лопе-де-Вега. В п'єсі показано події, що сталися в гірському еспанському селі Овеча Криниця років з 400 тому. Селяни „Овечої Криниці“ не стерпіли знущань можновладця—командора Фернан Гомеца та його слуг і повстали на боротьбу. Ми бачимо тут перші початки стихійної боротьби працюючих проти своїх гнобителів. Правда, нема ще в їхньому повстанні класової організованості і свідомості, але патос визвольної боротьби, що їм насичено п'єсу, робить її близькою нам і зрозумілою у наші часи.

Це потверджує той виключний успіх, що його здобула ця п'єса в сучасного глядача.

„Сільський Театр“, Ч. 6. 1928 р.

Портрети Ів. ФРАНКА

форматом 11×18 сант. в фарбах — 15

Портрети Т. ШЕВЧЕНКА

форматом 11×18 сант. в фарбах — 15

КООПЕРАТИВНЕ
ВИДАВНИЦТВО

РУХ

Харків, вул. 1-го Травня, 10/11. Тел. 29-84.

ПЕРЕДПЛАТА

VI. УПОЛІТОС

До всіх Окріно для Політосвіти, Округових бібліотек, Районових бібліотек і бібліотек сельбудів та хат-читалень

19/XI-28 р., Ч. 48021/639/р/в.

725

Про передплату повних збірок творів українських класиків

Наркомосвіти повідомляє, що Кооперативне Видавництво „Рух“ скомпонувало бібліотечну серію повних збірок творів українських класиків за значно зниженими цінами для бібліотек, шкіл, клубів та хат-читалень. До складу бібліотечної серії входять такі автори:

1. Франко (29 томів у 15 оправах; ціна в оправах 43 крб., без оправи—34 крб.).
2. Винниченко (23 томи у 10 оправах; ціна в оправах 31 крб., без оправи—25 крб.).
3. Кобилянська (10 томів у 5 оправах; ціна в оправах 17 крб., без оправи—14 крб.).
4. Грінченко (10 томів в 5 оправах; ціна в оправах—12 крб., без оправи—9 крб.).
5. Чернявський (10 томів у 5 оправах; ціна в оправах—16 крб., без оправи—13 крб.).
6. Хоткевич (6 томів у 3 оправах; ціна в оправах—11 крб. 80 коп., без оправи—10 крб.).
7. Театральна бібліотека для шкільних та клубних вистав (50 п'ес) без оправи—12 крб.

Замовцям дається розстрочку виплати до 12 місяців. При передплаті вноситься на твори Франка і Винниченка по 5 крб. (п'ять), а на решту письменників по 2 крб. (два) на твори кожного автора.

Замовлення й завдаток—з точною адресою й зазначенням, якого саме автора передплачується, а також в оправі чи без оправи бажано придбати книжки,—надсилати на адресу: Харків, вул. 1-го Травня, № 10, Видавництво „Рух“, Відділ Передплати.

Наркомосвіти рекомендує Округовим бібліотекам придбати всю серію повних збірок творів указаних авторів; для Районо-

вих бібліотек та міцних сільських стаціонарних при СБ рекомендується придбати повні збірки творів таких авторів:

1) Франка, 2) Винниченка, 3) Кобилянської та 4) Театральну Бібліотечку; для бібліотек сельбудів та хат-читалень НКО радить придбати лише Театральну Бібліотеку.

Заст. НКО Приходько

За Зав. УПО Миколук

Загальні умови передплати: при замовленні надсилається завдаток на „Твори“ кожного автора у розмірі, що зазначений вище. Книги висилаються накладною платою на бажання передплатників або відразу всі, що вийшли з друку, або частками по 2-3-4 книги щомісяця. Завдаток відраховується при надсилці останніх книжок. Коли передплатник відмовляється від передплати, завдаток не повертається, а також інші книжки на суму завдатку не висилаються. Передплатник може на суму замовлення—не на суму завдатку—вибрати собі „Твори“ іншого автора. Пересилка за рахунок передплатника.

„Твори“ вийдуть на протязі 1928-1929 року.

Примітка: Додаткові томи передплатних творів по знижених ціні будуть дослані передплатникам.

У КНИГАРНІ „РУХ“ Є ВСІ КНИЖКИ

ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ВИДАВНИЦТВ:

Державного Видавництва, Книгоспілки, Українського Робітника, Пролетарія, Сяйва, Часу та ін.

Замовлення поштою виконуються негайно або за готівку або накладною платою.

Коли замовлення більше як на 3 (три) карбованці, то поштова пересилка за рах. В-ва. Замовляйте всі потрібні вам книжки через книгарню

„РУХ“

Харків, вул. 1-го Травня, ч. 10. Телеф. 29-84.

Вимагайте каталоги і проспект передплатних видань В-ва „Рух“.

З М І С Т

	Стор.
„Рух“ видає	3
Продукція „Руху“	4
Витяг зі статуту „Руху“	4
Іван Франко	5
Франківська бібліотека	13
Тарас Шевченко	16
Б. Грінченко	17
Грінченківська бібліотека	19
О. Кобилянська	21
В. Винниченко	24
Твори В. Винниченка	28
М. Чернявський	30
Гн. Хоткевич	33
Бібліотека українознавства	35
Бібліотека „Український театр“	40
Наукова література	42
Справочники	42
Підручники	43
Красне письменство	44
Драматичні твори	58
Бібліотека української літератури для селянських і робіт- ничих книгозбірень	59
Ілюстрована бібліотека для дітей	62
Театральна бібліотека	64
Портрети	77
Передплата повних збірок творів укр. письменників	78
Книгарня	79

